

ÉLETÜNK

XLVI. évf. 7–8. szám (46. Jg. Nr. 7–8)

Az európai magyar katolikusok lapja

2014. július–augusztus

A TALÁLKOZÁS SZOLGÁLATÁBAN

*Pápai üzenet a
tömegkommunikáció világnapjára*

„A kommunikáció igazi hatalma azt jelenti, hogy közel áll az emberekhez” – hangsúlyozza a 48. tömegkommunikációs világnapra írt üzenetében Ferenc pápa. (A szöveg magyar fordítása az MKPK sajtóirodájában készült.)

Kedves Testvéreim!

Ma olyan világban élünk, amely egyre „kisebbé” válik, és ahol ebből adódóan könnyűnek tűnhet egymás közelébe kerülni. A közlekedés és a kommunikációs technológia fejlődése közelebb visznek minket egymáshoz, egyre inkább össze-kötnék, és a globalizáció révén függünk egymástól. Az emberiség ugyanakkor megosztott marad, s ezek a megosztottságok olykor nagyon is markánsak. Globális szinten megbotránkoztató a távolság a leggazdagabbak luxusa és a legszegényebbek nyomora között. Gyakran elég végigmenni egy városban az utcákon, és látjuk, micsoda ellentét van az utcán élő emberek és az üzletek ragyogó fénye között. A világ a kirekesztettség, a kitaszítottság és a szegénység sokféle formájától szenved; valamint a sokféle konfliktustól is, amelyekben keverednek a gazdasági, politikai, ideológiai és sajnós vallási okok is.

Ebben a világban a média segíthet, hogy közelebb érezzük magunkat egymáshoz. Segíthet, hogy új módon fogjuk fel az emberiség nagy családjának egységét, ami szolidaritásra és arra ösztönöz, hogy komolyan kiálljunk a méltóbb emberi életért. A jó kommunikáció segít, hogy közelebb legyünk egymáshoz, jobban megismerjük egymást és jobban összetartsunk. A bennünket elválasztó falakat csak úgy lehet ledönteni, ha készek vagyunk meghallgatni egymást és tanulni egymástól. A különbözőségeket alakítanunk kell a párbeszéd formáival, amelyek lehetővé teszik, hogy növekedjünk a másik megértésében és tiszteletében... A média segíthet ebben különösen ma, amikor az emberi kommunikáció hálózatai hallatlan fejlettségi fokot értek el. Főleg az internet kínálhat fel nagyobb lehetőségeket a találkozásra és a szolidaritás kifejezésére mindenki között...

Léteznek azonban problematikus szempontok: az információ gyorsasága felülmúlja a gondolkodási és megítélő képességünket, és nem engedi, hogy meggondoltan és helyesen fejezzük ki magunkat. A kifejezett vélemények sokféleségét felfoghatjuk gazdagságnak, de az ember be is zárkozhat egy olyan információs közegbe, amely csak a saját elvárásainak és gondolatainak felel meg, vagy meghatározott politikai és gazdasági érdekeknek. A kommunikációs környezet segíthet a fejlődésünkben, vagy éppen ellenkezőleg, tévútra is vihet.

A digitális kapcsolat vágya végül odáig is vezethet, hogy elszigetel minket a felebarátunktól, a hozzánk legközelebb álló embertől. Azt se felejtjük el, hogy aki különböző okok miatt nem fér hozzá a közösségi médiahoz, azt a kirekesztettség veszélye fenyegeti.

(Folytatás a 11. oldalon)

Loyolai Szent Ignác
1491–1556

A jezsuita rend alapítója
Ünnepnapja: július 31.

Fogadd el, Uram...

Fogadd el, Uram, szabadságomat,
Fogadd egészen.
Vedd értelmemet, akaratomat
S emlékezősemet.

Mindazt, amim van és ami vagyok,
Te adtad, ingyen.
Visszaadok, Uram, visszaadok
Egyszerre, mindent.

Legyen fölöttük korlátlan úr
Rendelkezésed.
Csak egyet hagyj meg ajándékodul:
Szeretnem téged.

Csak a szeretet maradjon enyém
A kegyelemmel,
S minden, de minden gazdagság enyém,
Más semmi nem kell.

(Loyolai Szent Ignác imája
– Sík Sándor fordítása)

EURÓPÁBAN MA NEM KÖNNYŰ KERESZTÉNYNEK LENNI

Az Egyház közösségi és kulturális tapasztalat is – mondta Erdő Péter bíboros, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) elnöke a IV. Katolikus–Ortodox Fórumon június 3-án tartott bevezető előadásában.

Európában ma nem könnyű kereszténynek lenni – mondta Erdő Péter, a *Vallás és kulturális különbségek: az európai keresztény egyházak előtt álló kihívások* címmel megrendezett eseményen. A bíboros kiemelte, hogy a fórum tudatában van annak, hogy Isten kegyelme nélkül a mai Európában lehetetlen küldetés volna kereszténynek lenni. A bíboros hangsúlyozta, hogy a jelenlévők nem politikai javaslatokat akarnak megfogalmazni, hanem arra akarnak együtt választ kapni, hogy milyen konkrét formákban lehetnek jelen a keresztények az európai kultúrában és társadalomban.

Európa kulturális és nyelvi sokfélesége az utolsó évezredben a kereszténység hatására és ösztönzésére alakult ki – fogalmazott a Erdő Péter. – Krisztus örömhíre minden népek szívébe, ezzel nem szegényíti el a népek kulturális kincsét, hanem éppen hogy alapot teremt azok fejlődésére.

A bíboros az individualizmus térnyerésével kapcsolatban elmondta, hogy az emberi személy tisztelete valóban fontos alapérték, de a személyt csak egyénként kezelve megfosztjuk szociális dimenziójától. Társadalmunkban azonban szaporodnak az individualizmus térnyerésére utaló jelek, elég, ha a bünyözés és a csökkenő közbiztonság jelen-ségére gondolunk.

A bíboros szerint a Katolikus–Ortodox Fórumnak azért is fontos a feladata, mert nem elég csak diagnosztizálni a problémákat, meg is kell mutatni, hogy van olyan valóság, amely meg-

haladja az egyéni életet, ez pedig a közösségi lét. Utóbbiban pedig Istennek nagy szerepe van, aki nélkül az ember eltévelyedik és nem ismeri fel az igazságot és a jóság utáni vágyát. A vallásnak abban van pótolhatatlan szerepe, mutatott rá a CCEE elnöke, hogy megnyissa az emberi szívet Istennek. Emellett azonban a vallás és különösen a kereszténység, közösségi és kulturális tapasztalat is.

Erdő Péter szerint mi, keresztények nem feledkezhetünk meg arról, ami különlegesen is meghatározza az identitásunkat, vagyis hogy Jézus Krisztus Egyházának vagyunk a tagjai. „A mi hitünk egy objektív valóságban – Jézus Krisztusban – gyökerezik, és nem érzések együttesében” – mondta a főpásztor. Az Egyház jelentősége a hit tapasztalatán alapszik, de nem marad meg pusztán a spirituális dimenzióban, az egész emberi életet felkarolja. Az Egyház tevékenysége Isten ígéjének hirdetésében, a szentségek kiszolgáltatásában éppúgy megmutatkozik, mint abban, hogy egyes tagjai részt vesznek a társadalmi és politikai életben.

Hogyan tud segítséget nyújtani az Egyház a mai világban, amely kulturális válságok során megy keresztül? – tette fel a kérdést Erdő Péter bíboros. Mindenekelőtt hitének örömteli hirdetésével, másrészt közösségi dimenziót nyújtva a világban el tudja vezetni az embert az élet értelmének valódi forrásához és erőt tud adni az erkölcsös élethez.

Magyar Kurír

LELKIPÁSZTORI LÁTOGATÁS A TENGHERENTÚLON

Cserháti Ferenc püspök Észak-Amerikában

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök május 9. és 26. között felkereste az észak-amerikai magyar katolikus közösségeket.

A lelkipásztori látogatás első állomása a montreali Magyarok Nagyasszonya Plébánia volt, ahol Cserháti Ferenc az első nap részt vett az új magyar cserkészek avatásán, valamint megbeszélést folytatott Pierangelo Paternieri atyával, a Montreali Egyházmegye kulturális és rituális közösekért felelős püspöki helynökével. Május 11-én ünnepi tanévzáró szentmisét mutatott be a Magyarok Nagyasszonya-templomban, amelynek keretében kiszolgáltatta a bérmálás szentségét. Ugyanebben a szentmisében került sor az elsőáldozásra, valamint az év végi hálaadásra is. A szentmisén az egyházközösség *Útkeresztelkedés* nevű zenekara működött közre. A szentmisét ünnepi ebéd követte a Mindszenty-teremben, amelyen mintegy háromszázan vettek részt. Ekkor adták elő tanévzáró műsorukat a Montreali Magyar Iskola tanulói, valamint a

cserkészek és a Bokréta Táncsoport tagjai. Az év végi hálaadás és tanévzáró napja egybeesett a Kanadában egy héttel később tartott anyák napjával, így a gyermekek az édesanyjüket is külön köszöntötték.

Május 12-én Ancasterben a Kanadai Magyar Papi Egység (KPME) lelkipász-

Montreali bérmálkozók körében

tori találkozójával folytatódott Cserháti Ferenc segédpüspök látogatásának programja, amelyen Licskó Szabolcs montreali magyar plébános, a KPME titkára is részt vett. Az ottani atyákhoz az idén is csatlakozott több, az Egyesült Államokban szolgálatot teljesítő magyar lelkipásztor. A szentmise közös ünnepelése és a zsoltosma közös imádkozása képezi az alapját minden lelkipásztor szolgálatának. Ezek a napok a magyar nyelvű liturgia végzésén keresztül is új lendületet adtak a sokszor más magyar lelkipásztoroktól távol végzett papi szolgálathoz. A közös imádság mellett Cserháti Ferenc püspök és Licskó Szabolcs elmélkedései szolgálták a lelki töltekezést. A lelkipásztori beszámolók során a gondok közös hordozása mellett arra is hangsúly került, hogy a jelenlévő atyák tanáccsal vagy akár konkrét segítséggel is támogathassák egymás működését.

(Folytatás a 3. oldalon)

HITÜNK KÉRDÉSEI

A „Ne paráználkodjál” és a „Ne ölj” törvénye

A Tízparancsolat első táblája az istenhitre alapoz. Ez jelentős módon kihat a „második táblára”, amely már az etikailag is megalapozható parancsolatokat tartalmazza. A „Ne lopj” vagy a „Ne hazudj” (a hamis tanúság keretében) nem szorul különösebb kommentárra. (Utóbbihoz talán annyit érdemes hozzáfűzni, hogy kifejezetten bűnnek a másik ártó szándékú félrevezetése számít.) A „Ne paráználkodjál” és a „Ne ölj” az, ami részletesebb magyarázatot igényel.

„Paráználkodni?” – Ma már sokan azt se tudják, mit jelent a szó. Még az iskolai hitoktatásban is gond van a hagyományos elnevezéssel. S ezen segíteni kell. Fogalmazzuk hát úgy, hogy mindenki megértse: „Ne élj vissza a nemiséggel!” Ez nemcsak valláserkölsi parancs, hanem etikai előírás is. Azt jelenti: úgy használjuk a nemiség adományát, hogy az a saját javunkat és általunk mások javát szolgálja. Az erkölcsi törvény részletezése adja hozzá a „használati utasítást”, már Pál apostol leveleiben, számunkra pedig a katolikus erkölcsoteológia révén. Hiszen vannak, akik arra hivatkoznak, hogy az ószövetségi fogalmazás nem tiltja ezt, meg ezt. Kétségtelen tehát, hogy a „Ne paráználkodjál” részleteiben magyarázatra szorul, mégpedig ma már jól megokolható magyarázatra. Gondoljunk például arra, hogy a házastársak fizikai kapcsolata a kölcsönös elfogadás feltételéhez kötött. Ezt a jog is megerősíti, és büntet, ha az erőszakkal történik meg. Tehát érvényét veszti a régebbi idők érvelése, hogy „Nekem ehhez jogom van”. Ugyanakkor a kölcsönös elfogadás nem mentesíti bűnös jellegétől a házasságtörést. Még akkor sem, ha mindez a férj vagy a feleség beleegyezésével történik.

Még részletesebb figyelmet érdemel a „Ne ölj!” erkölcsi törvénye. Ez ugyanis nem csupán a bűncselekményt érinti, hanem az erkölcsi minősítés aláhanyatlását is, főleg a filmek és a televízió hatására. Az Egyesült Államok lehet a mintapélda: ma sorozatban lehet hallani a tévében és naponta többször, hogy az USA olyan szabad ország, amelyben évenként tizenhétezer embert gyilkolnak meg. A kinyomozatlan esetekről – eltűntek – és a nemi erőszakról nem esik szó, ami ennek többszöröse, és az utóbbi gyakran gyilkossággal van kombinálva. Érdemes idézni a tévében visszatérő megállapítást is, amely szintén az erkölcsi érzék hiányára vall: „Egy város életéhez hozzátartozik a gyilkosság.” Mintha ez az élet normális velejárója lenne! További hangok a tévéből: „Az embert a génjei és a körülményei határozzák meg”. Ebben is? Hol van az erkölcsi felelősségtudat, amit például a német etikai nevelés alap-

vetően fontosnak tart? Egyes filmek romboló hatása tehát az ötödik parancsot, a „Ne ölj!” törvényét sem kíméli. Már előfordult, hogy a gyilkos így védekezett: „Nem vagyok bűnös. Csak rossz helyen voltam rossz időben.” Mert ez az a leállíthatatlan verkli, amit állandóan hallani a tévében, és amit így a tömegember is könnyen megtanulhat, hogy mentségére is felhozza.

Gyilkosságok persze mindig voltak és lesznek is, a bibliai Kain és Ábel parabolájától számítva. De a gyilkosság erkölcsi minősítésének degradálódására fokozottan érdemes odafigyelni. Az, hogy a köztudatban kialakulhat olyan nézet – nem utolsósorban az erkölcsileg felelőtlen filmek nyomán –, hogy ha valaki az utadban áll, akár a szerelem, akár a pénz, akár az érvényesülés vonatkozásában, azt távolítsd el az utadból. Ha másképpen nem megy, akkor öld meg, vagy fogadj föl egy bérgyilkost. S hogy ez bizonyos körökben hogyan lesz minden etikai értéktől mentesített motivációvá, ahhoz a liberális jogalkotás is segítséget nyújt. Csak akkor lehet ugyanis elítélni egy gyilkost, ha megtalálják az életet kioltó eszközt, például a revolvért. Továbbá: ha megtalálják a holttestet. Holttest nélkül nincs ítélet. Kivételek adódnak ugyan, de ritkán. És persze az is feltétel, hogy a bűnt be kell vallani. Kérdés: ki fogja bevallani önszántából, hogy ő volt a gyilkos? Szerencsére az amerikai állampolgár is kimondhatja ezzel kapcsolatban az olykor lesújtó véleményét.

Nem mellékes persze a beszédünk stílusváltozása sem. A televízióban tudományos igényű dokumentumfilmekből halljuk, például őskori ragadozók illetén minősítését: „gyilkolásra született”. Pedig azok többségének is az elhullott nagytestű állatok jelentették a fő táplálékforrást. Egy közismert, népszerű edző úgy fogalmazta meg kritikáját, hogy csapatából a mérkőzés vége felé már „hiányzott a gyilkos ösztön”. Ez a stílus sem olyan ártatlan, mint ahogyan hinnénk. Az evangéliumból van a mondás: „Mert beszéded is elárul téged.”

Külön említést érdemel, hogy egyes filmek vagy lapok stílusa révén kivételes rangja van a „tökéletes gyilkosságnak”.

S ez számos embert megkísért, aki szinte kihívásnak tekinti: majd én megmutatom, hogy képes vagyok rá! Csak semmi nyomot nem szabad hagyni. Ez a lényeg. S hogy ez milyen módon lehetséges, bizonyos filmek szinte beleszuggerralják a nézőkbe. A fegyvert és a holttestet el kell tüntetni! Aztán tagadni, tagadni, tagadni. Vagy rábízni a védelmet egy jól megfizetett ügyvédre. És ilyen mindig akad.

A legmélyebb erkölcsi züllést mégis a szórakozásból elkövetett gyilkosságok jelentik. Mert vannak, akik a szó szoros értelmében „játszanak” mások életével. Ha a tettes elég okos, orránál fogva vezetheti a rendőrséget. Az sincs kizárva, hogy az ilyen trükközés a tömegek szimpátiáját is kivívja, amikor a menekülő gyilkosnak drukkolnak. Előfordul, hogy még rejtegetik is. Vannak, akiknek imponál, hogy a gyilkos gúnyolódik a rendőrség tehetetlenségén: „Engem nem kaptok el!” Élvezi, hogy milliók vele foglalkoznak, s hogy neki, az addig szürke és ismeretlen „senkinek” egyszerre ekkora hatalma van. S mindennek betetőzése képpen ott szerepelhet a címlapokon.

A gyilkosságok bírói megítélésének is komoly fonákjai vannak, amelyek az igazságosságot teszik kockára. Például ha az a döntő, hogy kinek van több pénze és jobb ügyvédje. Pedig az igazságosság az emberi közösség alapvető igénye, a családtól az iskolákon keresztül a társadalomig. Mindez összefüggésben van azzal, hogy a szeretet és az igazságosság rovására korunkban sokan az érdekek mindenhatóságát vallják. A pártállam pedig alapelvének vallotta, hogy „mindent az érdekek határoznak meg”. De akkor hol maradna az emberi becsület és a lelkiismeret? És mi lesz az igazságossággal? Egyszerű példa. Ha egy közeli ismerősömnnek kölcsön adok egy jelentős összeget, írás pedig nincs róla, a kölcsönt fölvevő ennek alapján egyszerűen nem adná vissza. S ha megkérdeznénk, hogy miért merészeli ezt, hiszen a kölcsönadó segíteni kívánta őt. A válasz: ha mindent az érdekek határoznak meg, akkor az én érdekem az, hogy a kölcsönt ne adjam vissza, a tiéd pedig az, hogy visszaszedd, ha tudod. S jöhet az érdekek kötéltűzése, a becsület alapvető erkölcsi követelménye helyett.

Némi ízelítő a Tízparancsolat egyes törvényeinek konkrétabb és a közgondolkodást is érintő látásmódjáról. Mert ezek az erkölcsi törvények meggyőző magyarázatra szorulnak, hogy megértsük: nem öncélú tilalomfák ezek, sokkal inkább a hiteles emberi és keresztény élet védelmezői.

Boda László

IMASZÁNDÉKOK

Júliusra

Egyetemes szándék: Hogy a sport gyakorlása mindig alkalomként szolgáljon az emberi testvérségre és növekedésre.

Az újszövetségi Szentírást, mint tudjuk, görög nyelven írták. A görög kultúrkörben pedig a sportnak nagy jelentősége volt. Mindenki hallott már az olimpiai játékokról, amelyeket az ókori görögök rendeztek négyévenként: ekkor a különböző görög városállamok fiataljai gyűltek össze az Olümposz hegy lábánál, hogy nagy odaadással, de ugyanakkor békésen küzdjenek és versenyezzenek egymással. A győzteseket babérkoszorúkkal jutalmazták, és hősként ünnepelték. E játékoknak nagy társadalmi és politikai értelme volt: a gyakran egymással harcban álló városállamok ekkor a kölcsönös ellenségeskedésen túllépve egy szívvel, egy lélekkel ünnepelték a nemes vetélkedést. E játékoknak nagy nevelő értéke volt, hogy a fiatalokat testgyakorlatokra, edzésre, csoportszellemre, egészséges életmódra serkentette.

Nem csoda, hogy leveleiben Szent Pál is példaként említi a görög sportolást, hogy a keresztényeket nemes törekvésekre serkentse. „Aki részt vesz a versenyben, mindentől tartózkodik, hogy koszorút nyerjen” – mondja Pál. Valóban, nagy erőfeszítést és önfegyelmézést kíván a lelkes sportolás! Élvezeteket hajszoló, lagymatag puhánynak nincs kilátása az olimpiai koszorú elnyerésére! Csak a buzgó, szakadatlan gyakorlás erősíti az izmokat. Az olimpiára készülő sportolók vállallják a kemény életet. Pedig a győzelmi koszorú, amit elnyernek, csak hervatat levelekből készült, hangoztatja Pál. Mennyivel inkább kell tehát fegyelméznie magát a kereszténynek, aki „hervadhatatlan koszorúra” törekszik, melyet maga az Isten fog átnyújtani neki (vö. 1Kor 9,24–27).

Az ókori görögök nemes sportszellemét igyekeztek felújítani a modern világban az új olimpiai játékokkal, melyek mindmáig négyévenként felszítják az olimpiai fátkya tűzét. E szellem hatást gyakorol az egész sportvilágra: a különböző sportágak gyakorlása fejleszti az emberi személyiséget, segíti a kölcsönös együttműködést, szolidaritásra nevel és nemes versengésre serkent, a győztes és a legyőzöttek közötti kölcsönös tiszteletet tanítja.

Persze, fontos, hogy a pénzszerzés és üzletelés vágya ne uralja el a sportot. Nem kevésbé fontos az sem, hogy a küzdők kölcsönösen tiszteletben tartsák a játékszabályait. A küzdelem soha ne fajuljon verekedéssé, és a szurkolók se essenek a tömegpszichózis elszemélytelenítő sodrásába.

Meg kell őrizni az igazi sportjátékos és szabad szellemét. Ehhez bizony Isten kegyelmének segítségével szükséges, és ezért fontos azért imádkozni, hogy a sportolók a nemes sportszellemben gyakorolják fontos és értékes tevékenységüket.

Nemeshegyi Péter SJ

Evangelizációs imaszándék: Hogy a Szentlélek támogassa azoknak a világiaknak a munkáját, akik a szegényebb országokban hirdetik az Evangéliumot.

Burkina Faso, egy afrikai néger ország papja a következőképpen számol be a laikus hitoktatók munkájáról országában.

„Országunk régen francia gyarmat volt, 1960 óta független ország. Régebbi neve: Felső-Volta; egyik elnökünk változtatta meg az ország nevét Burkina Fasóra, amely a helyi nyelven azt jelenti, hogy 'becsületes emberek országa'. Az ország lakói számos néger törzshöz tartoznak. Pontos népszámlálás még nem történt, a lakosság hozzávetőlegesen körülbelül 17 milliót tesz ki.

(Folytatás a 8. oldalon)

NŐ A KATOLIKUSOK SZÁMA NORVÉGIÁBAN

Az elmúlt tíz évben csaknem megháromszorozódott a katolikusok száma Norvégiában. Új templomokra van szükség, 2015-re épül fel Trondheimben az új katedrális.

II. János Pál pápa 1989-es norvégiai látogatása óta folyamatosan nő a Katolikus Egyház tagjainak a száma – írja több katolikus hírügynökség. Számuk mára 150 ezerre nőtt, főként a Norvégiába érkező bevándorlók révén.

Trondheimben, Norvégia harmadik legnagyobb városában szükségessé vált egy nagyobb katedrális építése. A középkorban Észak-Európa vallási központjának, fontos zarándokhelynek számító Trondheimben ma tízezer katolikus él. Ez év januárjában egy katolikus pap szentelésére a város evangélikus templomában, a Nidaros-dómban került sor.

Ez a gótikus katedrális az ország nemzeti kegyhelye. Itt temettek el tíz norvég királyt. A dómban nyugszik II. Olav Haraldsson (1015–1028), akinek az ország a kereszténység felvételét köszönheti. A templom 1527 óta az evangélikus egyházé. Már a papszentelés előtt is tartottak itt katolikus szertartásokat, Szent Olav emlékünnepeit a két felekezet közösen ünnepli.

A katolikusok új temploma, egy tízmillió euró ráfordítású épület a tervek szerint 2015-re készül el. A döntést az új katedrális mellett az indokolta, hogy a város korábbi, 1973-ban épült katolikus templomának állaga az utóbbi években annyira leromlott, hogy felújítása lehetlenné vált. A felépülő létesítmény a hitélet mellett helyet biztosít közösségi aktivitások számára.

Norvégiában, a többi észak-európai országhoz hasonlóan, nagy távolságokat kell megtenni a híveknek azért, hogy eljussanak plébániájukra. Ezért a szentmisére összeseregülő emberek zűrzavaros töltetnek el egymással hosszabb időt a liturgiát követő kávézáson, beszélgetésen, katekizmuson.

Bár a katolikusok Norvégiában elenyésző kisebbséget jelentenek – számárányuk mindössze négy százalék –, társadalmi hatásuk mégis érzékelhető. Sok a katolikus iskola, a kolostor, valamint a Norvégiában növekvő számban munkát

vállaló és letelepedő vendégmunkások integrációjában betöltött szerepük meghatározó jelentőségű – mondta egy interjúban Bernt Ivar Eidsvig, Oslo püspöke.

A püspök arról számolt be, hogy a katolikusok növekvő száma szükségessé teszi új templomok építését Norvégiában. A bevándorlók szociális támogatása is feladat a katolikus közösségek számára, hiszen esetükben a szegényebb, rosszul kereső rétegekről van szó. Mindez nagy kihívások elé állítja az Egyházat. A plébániák sokrétű pasztorális kínálattal várják a különféle országokból, kultúrákból érkező bevándorlókat. A legnagyobb számban Lengyelországból származó katolikusok igényt tartanak anyanyelvű szentmisére, de más nemzetiségűek is jelentkeztek ezzel a kéréssel. A püspök szerint a bevándorlók száma, így a katolikusoké is, tovább növekszik az elkövetkező években, mivel a gazdasági növekedést felmutató Norvégiának szüksége van a munkaerőre. Több templom építését tervezik, és vásárolnak templomokat a lutheránusoktól is.

(Magyar Kurír)

LELKIPÁSZTORI LÁTOGATÁS A TENGERENTÚLON

(Folytatás az 1. oldalról)

A püspök az előző évi lelkipásztori látogatásairól tartott beszámolót, hírt adva a más kontinenseken szolgáló magyar papokról és tevékenységükről. Beszélt arról is, hogy néhány nappal Kanadába indulása előtt személyesen találkozhatott Ferenc pápával.

A kanadai Windsorba a Pádúai Szent Antal katolikus magyar plébánia meghívására érkezett május 16-án Cserháti Ferenc. A közösségnek nincs saját temploma, ezért a püspökség által kijelölt Páli Szent Vince-templomban ünneplik a liturgiát. A közösség lelkipásztori szolgálatát Detroitból (USA) látja el a Szent Kereszt magyar plébánián élő két ferences, Kiss G. Barnabás és Ligeti Angelus. „Ferenc püspök azért jött, hogy arra biztasson bennünket, hogy lobogó lelkesedéssel hirdessük Krisztust a világban”

– e szavakkal köszöntötte a szentmise elején Kiss G. Barnabás ferences a főpásztort és a szentmisére összegyűlteket. Szentbeszédében a főpásztor Egyházunk missziójának gyakorlati megélésére biztatta a jelenlévőket, majd hat fiatalnak kiszolgáltatta a bérmlás szentségét. Az ünnepi alkalmon a helyi református közösséget Lizik Zoltán lelkész és felesége képviselték. A szentmisét követően a Magyar Kultúrközpont Mindszenty-termében folytatódott az együttlét.

A külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott főpap szentmisét mutatott be Wellandon a Magyarok Nagyszonyja-templomban, és találkozott a Niagara-félsziget magyarságával, amelyet Nezezon Tibor elnök vezetésével a Wellandi Magyar Önképző Kör szervezett.

Május 17-én érkezett a főpásztor Detroitba (USA), ahol a magyarok Szent Kereszt Templomában mutatott be szentmisét. Cserháti Ferenc püspök arra

biztatta a szép számban összegyűlt híveket, hogy legyenek a feltámadás hiteles tanúi. „Azoknak, akik komolyan élik a keresztény hitet, naponta meg kell vallaniuk Krisztus tanítását, és ez jó hatással lehet azokra is, akik mellettünk élnek a világban. Így leszünk tudatos katolikusok, tanúságtevő keresztények. A hitnek

nagyszülőkre és a lelkipásztorokra utalva rámutatott: „Ma is az a feladatunk, hogy megszerettessük a reánk bízottakkal – híveinkkel, gyermekeinkkel, családtagjainkkal, egyházközségekben lévő testvéreinkkel – a krisztusi szeretetet, a krisztusi utat, ahogy azt annak idején az apostolok tették.”

Május 23-án az esti szentmise keretében öt fiatalnak szolgáltatta ki a bérmlás szentségét Cserháti Ferenc. A közel száz hívővel ünnepelt szentmise elején Boldog Apor Vilmos személyének méltóságáról, bátor tanúságtevő cselekedeteiről beszélt – a püspökről, aki a Lélek indításaira, ajándékaira lett figyelmes, nyitottan és a Lélek szerint élt és halt vértanúhalált. Szentbeszédében a főpásztor hangsúlyozta: a korai Egyházban a kereszténység rohamos elterjedése a Szentlélek műve volt, és manapság

sincs ez másképp. „Töle várjuk Egyházunk lelki egységének megerősítését és lélekszámában való növekedését.” A szentmise végén az egyházközség elnöke, Molnos László mondott köszönetet a püspök bölcs, bátorító szavaiért és a szentség kiszolgáltatásáért.

Cserháti Ferenc május 24-én a kanadai Winnipegbe érkezett, ahol megláto-

Magyar cserkészek körében Montrealban

megnyugtató és lelkesítő ereje van” – fogalmazott homíliájában a főpásztor, majd példaképül állította Boldog Scheffler János püspököt, akinek emléknapja május 17-e, majd Mindszenty József bíboros és Márton Áron püspök hűségese kitartásáról szólt, akik oly sokat szenvedtek Krisztusért és Egyházáért.

Calgaryban való négynapos tartózkodása alatt az Árpád-házi Szent Erzsébet-plébánia-templomban Cserháti Ferenc püspök naponta szentmisét mutatott be és gyóntatott, valamint találkozott a hívekkel. Szentbeszédeiben többek közt a keresztény családok tanúságtevő fontos szerepét hangsúlyozta a főpásztor, valamint a keresztény közösség egységét szorgalmazta. A szülőkre,

A magyarok Szent Erzsébet-temploma Calgaryban

KÖZÖS IMA A BÉKÉÉRT

Az izraeli és a palesztin államfő Ferenc pápánál

Történelmi pillanat volt a június 8-i vatikáni imatalálkozó, amely során Ferenc pápa, Simon Peresz izraeli és Mahmúd Abbász palesztin elnök találkozott – Bartolomaiosz konstantinápolyi pátriárka és P. Pierbattista Pizzaballa szentföldi kusztos jelenlétében – a Szentföld békéjéért.

A Vatikáni Kertek egyik kis sarkából az ima ereje szállt fel vasárnap este a Közel-Kelet békéjéért, ahol a pápa, az izraeli és a palesztin elnök egymás mellett imádkozott. Három részből állt a nagy érzelmeket kiváltó ima: köszönet a Teremtő Istennek, bocsánatkérés és fohász a békéért. A pápa megölelte a két közel-keleti vezetőt, majd azok is egymást. A népek közötti békéért könyörögtek imádságukban a három vallás, a zsidóság, a kereszténység és az iszlám képviselői, a szentföldi békéről szóltak beszédeikben mindannyian: a pápa és a két elnök.

„Remélem, hogy ez a találkozó út annak a kereséséhez, ami összeköt, hogy túllépjünk azon, ami elválaszt” – mondta Ferenc pápa. – „Egy olyan találkozó, amelyet sok ember imája kísér, akik különböző vallásokhoz, kultúrákhoz, hazához tartoznak. Ez a találkozó válasz azoknak az égető vágyára, akik áhítoznak a békére és egy olyan világról álmodnak, ahol az emberek testvérként és nem ellenfeleként vagy ellenségekként élhetnek.”

A Szentatya az elnökökhöz fordulva hangsúlyozta: „a világ olyan örökség, amelyet őseinktől kaptunk. Egyben gyermekeinktől kapott kölcsön, akik befáradtak a konfliktusokba, és arra vágnak, hogy elérkezzék a béke hajnala. Azt kérjük, hogy romboljuk le a gyűlö-

let falait, és haladjunk a párbeszéd és a béke útján, hogy a szeretet és a barátság győzedelmeskedjék.”

Ezek a gyermekek elestek a háború és az erőszak csapásai során. Hogy áldozatuk ne legyen hiábavaló, Ferenc pápa azt kérte vendégeitől, hogy legyen bátorságuk a békére, a párbeszédben való kitartásra bármi áron, és legyen türelmük a tiszteletteljes és békés együttélés egyre erősebb szövetségének szövéséhez.

A béke megteremtéséhez bátorságra van szükség, sokkal többre, mint a háborúhoz – fogalmazott a Szentatya. Bátorság kell ahhoz, hogy igent mondjunk a találkozásra, és nemet az összeütközésre; hogy igent mondjunk a párbeszédre, és nemet az erőszakra; hogy igent mondjunk a tárgyalásra, és nemet az ellenségeskedésre; hogy igent mondjunk az egyezmények betartására, és nemet a provokációkra; hogy igent mondjunk az őszinteségre, és nemet a kétszínűségre. Mindehhez bátorságra, nagy lelkierepre van szükség – nyomatékosította a pápa.

Ahhoz, hogy eljussunk a békéhez, Isten segítségére van szükség. A Szentatya emlékeztetett: a történelem arra tanít, hogy az emberek saját ereje nem elég annak eléréséhez. Ezért mindannyian emeljük fel tekintetünket az Égre és ismerjük fel: mindnyájan egyazon Atya gyermekei vagyunk. A pápa végül egy imával zárta le beszédét, hogy kérje Szűz Mária közbenjárását és, hogy a „béke, shalom, salam” szavak váljanak életmóddá számunkra.

„A két nép még mindig égetően vágyik a békére...”

Simon Peresz izraeli államfő és Mahmúd Abbász palesztin elnök köszönetet mondott Ferenc pápának a vatikáni találkozó megvalósításáért. Az izraeli elnök a béke, a testvériség hídjai építőjének nevezte a pápát. Majd hangsúlyozta: szükség van arra, hogy mindenki munkálkodjék a béke megteremtésén, áldozatok és kompromisszumok árán is. Követni kell

gatta a Pádúai Szent Antal Plébániát. Az első magyar katolikus közösség 1924-ben alakult Winnipegben. Az 1956-os forradalom utáni időkben jelentős számú magyar bevándorló érkezett a városba, és kis templomuk hamarosan kicsinek bizonyult. Az egyházközség híveinek és más támogatóknak köszönhetően új templom építésébe kezdett Szabó Szerénus atya irányítása alatt. Az új templomot Flahiff bíboros szentelte fel 1964-ben. Az ötven évvel ezelőtt épült templomba az évek során sok magyar pap látogatott el, többek között Mindszenty József hercegprímás, Paskai László esztergomi bíboros, Miklósházi Attila püspök, Horváth Zoltán kanonok. Május 25-én az ünnepélyes magyar szentmise után fogadást tartottak Cserháti Ferenc püspök tiszteletére Winnipegben.

Két hét múltán a főpásztor ismét visszatért Montrealba, ahol május 25-én ismét ünnepi szentmisére gyűltek össze az egyházközség hívei. Ekkor került sor a Szent László Társaság és Lovagrend montreali csoportjának avatási és fogadalmoművitási ünnepségére, valamint a ki-tüntetése átadására. A két és fél évszázada működő lovagrend tagjai arra töreksenek, hogy Istent a rászorulóknak, a gyengébbek védelmével és segítségével szolgálják.

(Összeállításunk a helyi közösségek tájékoztatása, illetve a Magyar Kurír alapján készült)

ezt az utat, még ha távolinak is tűnik. El kell vinni gyermekeinknek, mert ez a szülő kötelessége és szent missziója. „A két nép – az izraeli és a palesztin – még mindig égetően vágyik a békére. Az anyák gyermekeikért hullatott könnyei még szívünkben élnek. Véget kell vetnünk a jajkiáltásoknak, az erőszaknak és a konfliktusnak. Mindannyiunknak szüksége van a békére. Békét az egyenlők között” – hangzottak Simon Peresz szavai.

Palesztinában az igazság, a béke és az igazságosság megvalósítását kérte Mahmúd Abbász elnök. A palesztin nép – muzulmánok, keresztények és samaritánusok – igazságos békére, méltóságteljes életre és szabadságra, egy szuverén és független államban szabad és virágzó jövőre vágyik. Idézte Szent II. János Pál szavait: „Ha a béke megvalósul Jeruzsálemben, akkor a békéről tanúságot tesznek az egész világon.”

„Ezért, Urunk, kérjük a békét a Szentföldön. Kérjük, hogy Palesztinát és különösen Jeruzsálemet tedd biztonságossá minden hívő számára, és ima-, illetve istentiszteleti helyé a három monoteista vallás követői számára” – fogalmazott a palesztin elnök.

Ferenc pápa, az izraeli és a palesztin elnök beszédével lezárult a Közel-Kelet békéjéért tartott imatalálkozó, amelyet megpecsételt a béke gesztusa: a szívéllyes ölelés és a béke olajfájának elültetése a történelmi esemény emlékére.

(Vatikáni Rádió)

Gyermekeknek

BETŰVETÉS

Megragadta a képzeletemet gyerek-koromban ez a szó: betűvetés. „Szép dolog a betűvetés, olyan, mint a kelő vetés” – skandálta elemista olvasókönyvünkből öreg tanítónk. Városi lányka lévén nem sok dolgom akadt a kelő vetéssel, de annyit azért tudtam, hogy a vetés majd szárba szökken, kalászt érlel, és ebből lesz a kenyér. Ha a vetés és az írás összehasonlítható, akkor az írás is létfontosságú lehet.

Ahogy a szántóvető ember megsza-golja az ujjá között szétmorzsolt búza-szemeket, hasonló várakozással szimatol bele a gyakorlott olvasó a friss könyvbe.

Nevettek is rajtam az unokáim, amikor látták, hogy én is ezt teszem. Nemrégiben ugyanis csábítottam őket: men-jünk ki együtt az ünnepi könyvhét egyik napján a pesti Vörösmarty térre. Ballag-tunk a könyvkiadók sátrai között, kézbe vettünk néhányat, beleolvastunk jó né-hány, izgalmasnak ígérkező könyvbe. Közben nézegettük a többi érdeklődőt, idősebbeket és fiatalabbakat, és láttunk szüleikkel, nagyszüleikkel sétálgató gyerekeket is. András találkozott egyik osztálytársával is. Elmondták egymás-nak, mi érdekeset láttak, mit keresnek, néhány számomra ismeretlen szerző ne-ve és könyv címe is elhangzott, én lelke-

sen hallgattam őket, és büszke voltam az olvasni szerető unokámra. És remény-kedtem, hogy talán a két kisebb is rákap majd az olvasás ízére-örömére, megta-pasztalja, hogy az olvasás nemcsak köte-lező feladat lehet (bár sokszor valóban az), hanem a legkellemesebb időtöltések egyike is, igazi örömforrás. És kaland.

Engem annak idején a fiatalabbik bátyám vezetett be az örömet jelentő olva-sás művészetébe, egy esős szeles, hűvös nyári napon, én rettenetesen unatkoztam, ő meg látható élvezettel olvasott. Kérdez-getni kezdtem, mit olvas, ő csak legyintett és folytatta. Egyre kíváncsibb lettem, lát-tam az izgalmat az arcát, egyre csak nyag-gattam, és akkor ő azt mondta: gyere, ol-vassuk együtt. Két testvér nyári kalandja-iról szólt a könyv, akik akár mi is lehet-tünk volna. Bekezdésről bekezdésre vál-tottuk egymást a hangos olvasásban, és rendkívül jól éreztük magunkat.

Hazafelé a könyvheti vásárlásból el is meséltem ezt a két kisebb unokám-nak. András pedig odasúgta nekem, hogy az egyik most megvett könyvet ilyen céllal kérte. „Ezt, szerintem ők is élvezni fogják...”

Reménykedem, hátha jó talajra lel a lelkükben a betűvetés.

Erzsébet néni

Fiataloknak

A PROFESSZOR – ÉS A TANULSÁG

Egy híres profeszszor elutazott pihen-ni a tengerhez. A parton egy halász fol-tozgatja a hálóját. Nagy nehezen rábírta, hogy vigye el csónakázni. Már jó távol voltak a parttól, amikor a professzor fag-gatóra fogta a halászt.

– Ismered-e a történelmet?
– Nem.
– Hát akkor elveszítetted életed negyed részét. És a csillagászathoz értesz-e?
– Nem.
– Akkor elveszítetted az életed felét! Ismered-e a filozófiát?
– Nem.
– Hát tudod-e, hogy az életed három-negyed részét veszítetted el?

Váratlanul kitört a vihar. A csónak úgy hánykolódott a vízen, mint a dióhéj. A vihar hangját túlharsogva az izmos ha-lász megkérdezte a félénk professzort:

– Professzor úr, tud-e úszni?
– Nem – hangzott a válasz.
– Hát akkor lehet, hogy elveszítette az egész életét...

Sok gyönyörű és kísértő út vezet a ha-lál felé. Csak egyetlen egy az örök élet-be. Ez az Isten útja. Ne veszítsd el szem elől azt, ami egyedül fontos.

Amikor II. János Pál pápa utoljára Magyarországon járt: 1996. szeptember 6. és 7. között, így búcsúzott a magyarja-inktól: „Azt kérem az Úrtól ennek a nép-nek, hogy a Szentlélek erős szele érintse meg.” Olyan jókivánság ez, amelyet fe-lülmúlni nem lehet, hiszen az egyházi és

a világi közösségek felemelkedése és megújulása nem csupán emberi erőlkö-dés eredménye, hanem mindenekelőtt a Szentléleknek a műve.

A 103. zsoltár mondja: „Ha kiárasztod lelkedet, megújítod a föld színét.”

A Szentlélek biztosítja számomra azt az isteni ajándékot, hogy a viharos idők-ben, a nehézségek közepette, amikor úgy érzem, hogy a hullámok fel akarják borí-tani az életem hajóját, az a hajó nem fog-ja eltéveszteni a célt, vagyis az örök üd-vösséget. Engedjük, hogy a Szentlélek erős szele megérintse az életünket, gon-dolatainkat, áthassa tetteinket. Csak Ő képes megújítani az életemet. A Szentlé-lek tud megtanítani engem úszni ebben a zűrzavaros világban.

Hogyan fogom megérezni a Szentlélek jelenlétét az életemben? Csakis akkor, amikor el tudok csendesedni, képes va-gyok bűnbánatot tartani és visszavonulni a saját lelkem kápolnájába, abban a bizo-nyos kamrába, ahol jelen van a Szenthá-romság: a teremő Atyám, a megváltó Fiú és a megszentelő Lélek. A Szentlélek mindig mutatja az irányt az Egyház szá-mára. Pünkösöd legszebb csodája, a legna-gyobb ajándék: az Egyház, amit Jézus a tanítványai által nekünk adott örökségbe. Ferenc pápa is a Szentlélek ajándéka a mai világ és az Egyház számára!

Boldog születésnapot kívánok kétezer éves Egyházamnak!

János atya Londonból

„EGY KÖZÜLÜNK”

Az EU elutasította az eddigi legsikeresebb civil kezdeményezést

A demokrácia hiánya – így kom-menntálja az olasz életvédő mozgalom az Európai Bizottság döntését, miszerint nem foglalkozik a kéréssel, amelyet az „Egy közülünk” polgári kezdeménye-zést aláíró 1,7 millió EU-állampolgár tá-mogatott. Az volt a céljuk, hogy benyújt-sanak az Európai Parlamenthez egy tör-vénnyajavaslatot az olyan kutatások finan-szírozásának leállítására, amelyek embe-ri embriók elpusztításával járnak. A bi-zottság szerint a jelenlegi finanszírozási keret megfelelő.

Nagy csalódást okozott a döntés, de a kezdeményezők elszántan folytatják elkö-telezettségüket a megfogant és meg nem született emberi lény jogi elismeréséért. Az „Egy közülünk” szervezőbizottsága to-vábbi lépésekre készül, tervezi, hogy pert indít az Európai Bíróságnál Luxemburg-ban. Azt reméli továbbá, hogy az új, kon-zervatívabb Európai Parlament meghall-gatja a következő bizottságot, lehetővé té-ve az Európai Állampolgári Kezdeménye-zés tiszteletének visszaállítását, és arra kéri az európai intézményeket, hogy legyenek etikusabbak és demokratikusabbak.

Az „Egy közülünk” kezdeményezés része az Európai Állampolgári Kezde-ményezés elnevezésű hivatalos EU-programnak. Ennek keretében az Euró-pai Bizottság azt ígéri, hogy lépéseket

tesz, amennyiben hét különböző EU-tagállamból egymillió állampolgár petí-cióban megfogalmazott kéréssel fordul hozzá. A petíció folyamatát a Lisszabo-ni Egyezmény határozta meg. A prog-ram a közvetlen részvételi demokrácia előmozdítására irányul, amely lehetővé teszi az állampolgárok számára, hogy törvénykezési vitát kezdeményezzenek, bár nem ajánl fel garantált eredményt.

„Nevetséges az Európai Bizottság in-doklása. Mélységesen csalódott vagyok a döntés miatt, úgy érzem, hogy ez a pol-gárok arculesapása és becsapása” – mondta Surján László keresztényde-mokrata EP-képviselő, az Európai Parla-ment alelnöke a döntés kapcsán.

Sophia Kuby, a brüsszeli székhelyű European Dignity Watch szervezet ré-széről hangsúlyozta: „Az Európai Bi-zottság mandátumának utolsó napján jogtalanul ráerőltette elfogult politikai akaratát – vagyis, hogy folytatja az embriókat elpusztító kutatás finanszíro-zását – a közel kétmillió európai állam-polgárra, akik támogatták az „Egy kö-zülünk” kezdeményezést. Ezzel a bi-zottság megmutatta, hogy nem tartja tiszteletben azt a demokratikus eszközt, amelyet saját maga hozott létre a Lisz-szaboni Szerződéssel.”

(Vatikáni Rádió)

A HIT NYILATKOZATA

Heves vita zajlik Lengyelországban – abortuszügyben

Donald Tusk lengyel miniszterelnök bírálta június 10-én egy varsói nőgyógyászati kórház igazgatóját, aki lelkiismereti okokra hivatkozva elutasította a terhességmegszakítást egy súlyosan sérült magzat esetében, és a várandós anyát nem küldte másik orvoshoz.

Lengyelországban hetek óta heves viták tárgya egy dokumentum, amely *A hit nyilatkozata* címen vált ismertté, és amelyet több mint háromezer lengyel orvos írt alá. Ezt Wanda Póltawska, a nemrég szentté avatott II. János Pál pá-pa egykori munkatársa, évtizedes leve-lezőpartnere kezdeményezte. Azok a keresztény meggyőződésű orvosok, akik aláírták a nyilatkozatot, vállalták, hogy nem hajtanak végre a lelkiisme-retükkel ellenkező beavatkozást, egye-bek között abortuszt. A nyilatkozatot a lengyel püspöki kar is támogatta, arra kérve a politikusokat és a sajtót, hogy tartsák tiszteletben az egészségügyi dolgozók világnézetét.

Az egyik aláíró, Bogdan Chazan professzort, egy varsói nőgyógyászati kórház igazgatóját a napokban azért akarta felelősségre vonni az egészség-ügyi miniszter, mert nem volt hajlandó terhességmegszakítást végezni egy sú-lyosan sérült magzat esetében, és az anyát nem küldte el egy másik nő-gyógyászhoz. A professzor meggyőző-dése szerint egy másik orvos ajánlása – aki kész lenne elvégezni a terhesség-megszakítást – egy erkölcselen tettben való bűnrészességet jelentene.

Az orvos döntését több politikus és újságíró mellett Donald Tusk kor-mányfő is bírálta. „Amennyiben kide-rül, hogy Chazan professzor törvényte-lenül járt el, felelősségre kell vonni ugyanúgy, mint minden más állampol-gárt – jelentette ki. – Lelkiismeretétől függetlenül az orvosnak teljesítenie kell a kötelességét.”

Henryk Hoser varsói érsek szerint az orvos eleget tett a hippokratészi eskü-jének. „Azért érik támadások, mert fontosabbnak tartja a lelkiismeretet a gyilkolásra adott utasításnál – jelentet-te ki. – A katolikus Egyház tanítása szerint az emberi élet szent a foganta-tástól a természetes haláláig, ezért sem az abortusz, sem az eutanázia nem fo-gadható el.”

A lengyel jogszabályok terhesség-megszakítást csak az anya életének meg-mentése érdekében vagy visszafordítha-tatlanul sérült magzat esetében tesznek lehetővé, valamint nemi erőszak követ-keztében létrejött terhesség esetében a 12. hétig. Az orvos lelkiismereti okokra hivatkozva megtagadhatja a beavatko-zást, ilyenkor azonban az anyát egy má-sik orvoshoz kell küldenie.

Magyar Kurír

A BRIT EGYHÁZ TILTAKOZZÉK!

A helyi egyháznak hallatnia kell hang-ját az asszisztált öngyilkosság legalizála-sa ellen az Egyesült Királyságban – mondta a londoni apostoli nuncius, Antonio Mennini érsek az angol és walesi püspökök májusi plenáris ülésén. Ha el-fogadják a törvényjavaslatot, az orvosok beadhatnak halálos dóziszt szereket a végső stádiumban lévő betegeknek, amennyiben azt kéri.

Mennini érsek aggodalmának adott hangot a kezdeményezés miatt, amelyre a főpásztoroknak komoly választ kell adniuk az élet védelmében, amikor Isten ajándéka. A nuncius idézte Ferenc pá-

pát, aki határozottan felemelte szavát „a selejt kultúrája” ellen. A nuncius utalt a brit és ír püspökök üzenetére is, amelyet a 2013-as életvédő napra írtak. Ebben megállapítják, hogy a leggyengébb, leg-kiszolgáltatottabb emberek, a betegek, az idősek, a meg nem születettek és a szegények is az Isten által teremtet vi-lág remekművei, akik maximális tiszte-letet érdemelnek.

Mennini érsek óva int a közvélemény manipulálásától, amely könnyen tévútra vezethet, amint az Belgiumban is történt, ahol nemrégiben az eutanáziát a gyerme-kekre is kiterjesztették. □

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

Gaál Jenő verbita misszionárius harmincnégy évet töltött Paraguayban. Ő a Cursillo lelkiiségi mozgalom egyik magyarországi meghonosítója. Kalandos életéről, hivatásáról és a Cursillo lényegéről mesél a hét részes sorozatban. A sorozatot megtekintheti honlapunkon.

Kövessen minket a facebookon is (www.facebook.com/kereszteneletportal), ne maradjon le friss videó-inkról.

Filmek • Hírek • Lelkiség

www.keresztenyelet.hu

Floridai levél

MINDENNAPI

A nyári hőség az aratás és az új gabonából örölt liszt próbatételének az ideje. Milyen lesz az új kenyér, a lán-gos, és hogyan sikerül a minden lisztek minőségének legkritikusabb „próba-köve”, az első rétes!

Az átlag amerikai kenyér nem volt valami híres. Fehér, szintelen-szagtalan, amiből a kivont tápértéket többek között vitaminokkal és kalciummal „pótolták”. Ez volt az úgynevezett „vattakenyér”, legalábbis így becézték Európában. De különben is, kenyeret csak a szegények esznek, jegyezték meg lenézően, s amellet még hizlal is! Nem kell! De azért egészen mégsem lehetett kiiktatni, hiszen kellett a szendvicsekhez! Viszont, hogy ezek a csoda-kombinációk valóban kalóriabombává váltak, az már senkit sem érdekelt. Ízelt, tehát kellett.

Újabb lépés következett. Idővel forradalmasították a házi kenyérgyártást a villannyal működő, könnyen kezelhető masinák, amelyek valóban minden munkát elvégeztek. Mert miből is állt a feladatuk? Este a férj (ez mindig a férfi feladata volt) beetetett minden szükséges anyagot a gépbe. Bekapcsolta a minden munkamenetet irányító különböző fázisokat. Ennyi volt az egész ahhoz, hogy reggel a friss kenyér varázslatos illatára ébredjenek. Divattá vált a házikenyer, ami ugyan azelőtt is volt, sőt annak idején csak ez volt, a modern korban azonban nem törődtek vele. A gyártást a kenyérgyárak ragadták magukhoz.

Később kisebb-nagyobb pékségek látak el egyes üzleteket, vagy maguk árusítottak. Ezeket a pékségeket azonban nem amerikaiak, hanem francia mesterek alapították és irányították, a keleti parttól a nyugatiig, New Yorktól San Franciscóig. Ők hozták be a „bagettet” és a hazai pékségek évszázados tudományát. A franciák szerepe az amerikai kenyér fejlődésében tagadhatatlan – olvasom egy tanulmányban.

Franciaországban híre ment a jó kenyér, a „saját” kenyerük sikerének. Nem csoda, hogy útra keltek a vállalkozó szellemű pékek, köztük az elzászi Eric Kayser. Ő New Yorkban telepedett le. Mindent az alapoktól kellett felépítenie. Nemcsak a megfelelő helyet kellett megtalálnia, de a kiváló gabonát termelő farmert, sőt, a régi módon, malomkövekkel őrlő malmot is.

Az amerikaiaknak nincs kenyér-tradíciójuk, jegyezte meg az egyik francia pék, ami részben előnyös, hiszen nem köti őket a hagyomány. Szabadjára engedhetik a fantáziájukat, kísérletezhetnek, kombinálhatnak, ami már a szupermarketek kínálatában is megmutatkozik. Nem sorolom fel a különböző módon ízesített hosszú, kerek, ropogós, puha, valamennyi egyedet. De ide kívánczik a világ legrégebbi, az úgynevezett bibliai kenyérnek, az Ezekiel 4,9-nek a „receptje”.

Ezt a nevet pedig azzal érdemelte ki a minden szempontból egészséges, különböző módon ízesített, előre felszelelt kenyér, hogy összetételét szóról szóra Ezekiel próféta tanácsai között találjuk meg, mégpedig a 4,9 megjelölés alatt. Hadd idézzem kedves egykori dadám, Ilka néni leírását a felejtethetlen „vegyített” leveséről, amit abból főzött, „ami a kertben megtermett...” Nos, az Ezekiel 4,9 sem másból született, mint abból, ami azon a részen megtermett, vagyis többek között búzából, lencséből, kölesből. Jó kenyér, hétp próbás. Add meg, Uram, (mindenkinek) ma.

Bitskey Ella, Sarasota

HARMINCÉVES A MÜNCHENI SZENIOROK KLUBJA

A következő cikk eredetileg a klub alapításának 25. évfordulójára íródott, és szerzője, Ramsay Erzsébet hosszú időn át aktív tagja volt – úgy is mint a rendezvények szervezője és mint a gyámolításra szorulókat támogatója. Időközben őt is magához rendelte az Úr, cikkét most a müncheni Szeniorok Klubja fennállásának harmincadik évfordulójára közöljük, mintegy tisztelegve a néhány éve elhunyt Ramsay Erzsébet emléke előtt is.

Ez év őszén lesz harminc éve, hogy az akkor még müncheni magyar katolikus lelkész, Cserháti Ferenc szervezésében, a Katolikus Misszió keretében megkezdte munkáját a Szeniorok Klubja. Komoly segítséget kapott Palágyi Andrea szociális nővértől, akire sokan már aligha emlékeznek. Andrea nővér – amikor értesült arról, hogy rendje áthelyezte a kanadai anyaházba – Sámbockréthy Krisztát kérte fel, hogy a jövőben vegye át tőle a szervezés feladatát. Ekkor már szép számú látogatója volt a klub hónapról hónapra tartott összejöveteleinek. Kriszta idővel segítségre szorult, és Wiedra Mónikában talált kiváló támogatóra. Amikor már ketten sem tudták ellátni a felgyült feladatokat, Ramsay Erzsébet is bekapcsolódott a vendéglátás munkálataiba. Szorgalmas kezek lehetővé tették, hogy nem mindent hármójuknak kellett elvégezniük – így valamennyiük számára kellemesek és emlékezetesek maradtak a klub délutánjai. Feltétlenül meg kell említeni Selmeczi Kati feltűnést kerülő segítségét, ugyanis ő gondoskodott minden alkalommal a szépen terített asztalokról. A finomabbnál finomabb édes és sós süteményeket maguk a klubtagok hozták. Huzamos időn át voltak még pártoló tagok is,

akik ugyan nem tudtak személyesen részt venni a klub délutánjain, de minden hónapban gondoskodtak arról, hogy eljuttassák a rendezvényre szánt süteményt vagy italt. Utólag is köszönet jár az önzetlen segítségért.

A szépen megterített, süteménnyel megrakott és virággal, valamint gertyával díszített asztalok mellett ülve a klub tagjai műsort hallgathattak meg, váltakozva tudományos, tanulságos, nem egyszer humoros tartalommal. Az előadók jó része az abban az időben Münchenből sugárzó Szabad Európa Rádió munkatársainak sorából került ki, sőt voltak olyanok is, akik többször is vállaltak előadást a Szeniorok Klubjában. Idővel maguk is „szeniorokká” váltak, sokan közülük már az elíziumi mezőkre tértek.

A programon gyakran szerepeltek videófelvételek. Így értesülhettünk Mindszenty bíboros hamvainak hazaszállításáról, az erdélyi püspökszenteléséről, a néhai müncheni magyar plébános, Eperjes Ernő temetéséről. Dokumentumfotókat láthattunk a szovjet katonák által meggyilkolt Apor Vilmos győri püspökről, de zarándokutakról is készültek videófelvételek. A lourdes-i keresztút, a szentföldi zarándoklat vagy a csíksomlyói búcsú is emlékezetes maradt a

klub tagjai számára. De érdekesítőek voltak a vetített képes előadások is, így Boór János, a *Méreg* szerkesztője a torinói lepelről, Tokay János a hazai népművészet szimbolikájáról, Tóth Tas pedig távoli országokban tett utazásairól számolt be. Kecskési Mária – azaz Maya – a müncheni Néprajzi Múzeum vezetője nemcsak az afrikai Tanzániában tett tudományos körútjáról beszélt, hanem *Bebádogoztak minden ablakot* címmel irodalmi est keretében tisztelgett elhunyt férje, a költő Tollas Tibor emléke előtt.

Feri atya, a klub életre hívója, majd utódja, János atya kirándulásokat is szervezett. Ezek alkalomával többnyire egyházi vagy magyar emlékeket rejtő célpontokat kerestek fel a klub tagjai Altenburgban, Landshutban vagy Augsburgban.

Kiállításokat is rendezett a klub, így Ábel Klára népművészeti munkáit, vagy Wiedra Mónika bájos babáit sokan megcsodálták. Komoly sikere volt a társasjátékoknak és vetélkedőknek is. Decemberben a Mikulás is meglátogatta a müncheni Szeniorok Klubját, és apró ajándékokkal lepte meg a tagokat. Farsang idején is gondoskodtak a tagság szórakoztatásáról, így évenként át Ramsay Győző *Anekdóták és adomák* című gyűjteményéből adott elő. A müncheni Szeniorok Klubja változatlanul szeretettel várja mindazokat, akik nyugdíjas korukban szívesen töltenek el lelki-szellemi épülésüket is szolgáló kelles délutánt honfitársaik körében. □

EGY SZENT PÁPA ÉLETE

Animációs film II. János Pál pápáról

A Catholic Link portál fiataloknak szóló, alig több mint négyperces videoanimáció kereszttől mutatja be II. János Pál pápa személyét – adja hírül a Catholic News Agency hírportál. A rajzfilm készítőinek szándéka, hogy II. János Pál életében kiemeljék a legfontosabb pontot, ami mindennek, amit tett, az alapjául szolgált: Krisztussal való kapcsolatát.

A filmet május 13-án indították útjára, három nyelven: angolul, spanyolul és olaszul.

A Catholic Link oldal új utakat keres az evangélizálásra, az internet segítségével akarja megszólítani az embereket. Elsőpró sikert arattak a Ferenc pápáról nem sokkal a megválasztása után

készült videójukkal, ezért amikor először hallottak róla, hogy II. János Pált szentté avatják, rögtön elkezdték tervezgetni az újabb kisfilmet.

Szerették volna, ha a rajzfilmjük valamivel kitűnik a többi közül, amellet pedig elégedetlenek voltak a már meglévő, János Pál életéről szóló videókkal – úgy érezték,

egyik sem fejezi ki pontosan azt, hogy ki volt ő.

A videót egy ecuadori fiatalember, Canva Ma készítette, aki jelenleg digitális animációt tanul. Canva Ma – aki az első, Ferenc pápas videó alkotója is egyben – hosszú napokon és éjszakákon dolgozott az újabb rajzfilmen.

Magyar Kurír

MACKÓ

Mackó aranyos, borzos, szürke pulikutyája volt; puha, formátlan gombolyag, amikor alig pár hetesen hozzánk került, a Böszörményi út 6. számú ház földszinti lakásába. Barátságos, vidám lény csupa derűvé varázsolta az ódon bútorokkal teli zsúfolt, homályos szobákat. Persze, kezdetben szétrágott néhány cipőt, lerántott egy pár terítőt (vele nem egyszer féltett porcelántárgyakat is), és párnájára hurcolta hálótársul a babáimat, de senki sem tudott huzamosabban neheztelni rá. Aztán jött a háború, Budapest ostroma. Karácsonyi misére igyekeztünk a krisztinavárosi templomba, mikor a Pálya utcában megállított és gyors visszafordulásra kényszerített bennünket az első aknabecsapódás. Akkor fogtuk föl teljes tragikusságában, hogy a várost körülzárták az oroszok, s noha sokan bíztak a felmentő sereg jöttében és a német „csodafegyverben”, alkalmazkodni kellett a körülményekhez: kénytelen-kelletlen lehurcolkodtunk a szenespincébe. Be kellett rendezkednünk a vakondok-életre: egymás hegyén-hátán a matracok, ruhák, konyhaeszközök. Eleinte petróleumlámpa fénye, később schmollpasztás dobozban repdeső, halovány mécs láng.

Csupán ivóvízért merészkedtünk ki időnként az odúnkból, akkor is életünk kockázatásával.

Mackónak is bele kellett törődnie ebbe a furcsa, föld alatti létformába, de őt az a tény, hogy állandóan a közelünkben lehetett, sok mindenért kárpótolta.

Amíg nekünk volt harapnivalónk, ő is evett, legfeljebb a szép, napsugaras kóborlásokat hányolta, s a fülsiketítő zajok, az egyenruhás, idegen emberek jövés-menése készítette nem egyszer lefotott, gyanakvó morgásra.

Február 5-én törtek be hozzánk az oroszok, illetve: szovjet mundurba bújtatott besszarábiai románok, durva „hajde, hajde” kiáltásokkal taszigálva ide-oda a civileket, „krumplipucolás-hoz” hajkurászva a nőket.

A németek, 17-18 éves, elkeseredett gyerekek gyújtóbombáknak a pincébe dobásával próbálták visszahódítani az erődítménynek is beillő épülettömböt.

– Ég a ház! Ég a ház! – röppent fel minden irányból a rémület sikolya.

Iszonyú pánik! Mindenki csupán saját magával törődve kapott föl személyi tárgyából ezt-azt, gyakran értéktelen apróságokat mentve ki a valóban fontos, előre gondosan becsomagolt dolgok helyett.

Megindult a túlekedés a már recsegő-ropogó, de szabadulással kecsegtető lépcsőház felé.

– Hajde, hajde! – ordítottak a katonák, puskatussal verve felre az asszonyokat, gyerekeket, öregeket, hogy ők jussanak ki elsőként a szabad levegőre.

Kicsi létemre, tetetetlenül fuldokoltam a felnőttek áradatában, nem törődött velem senki. Akkor döbbsentem rá először életemben, hogy végpusztulással fenyegető helyzetekben az ember többnyire magára marad...

Családunk tagjai lassan-lassan egymásra találtak, összeverődtek a háztömb közepén lévő, kerek udvaron. Mindnyájan épek voltunk, csak nyolcvanéves nagyanyámat lökték fel a nagy tumultusban: ijesztő kék zúzódások borították az arcát.

– Mackó! Mackó, hol vagy?

A lépcsőház torkából vörös lángnyelvek csaptak elő, majd a pincebejárat iszonyú robajjal omlott be. Szegény kis kutyánk rémületében bizonyára bebújt az ágy alá, megfojtotta a füst.

Ha létezik túlvilági igazságszolgáltatás, mely fölméri és megbünteti az emberi gonosztevéket, bizonyára számon kérik majd ennek a kis élőlénynek a pusztulását is.

Saáry Éva

VÁLLALKOZNI – JÉZUSSAL?

Tízéves a „Management by Jesus” szeminárium

„Ha vállalkozók vagytok, vagy vállalati közép- és topvezetők, fontoljátok meg, nem akartok-e a világ bizonyítottan legsikeresebb menedzserétől tanulni? Félreértések elkerülése végett: Jézus az!” – Kiss Ulrich jezsuita szerzetes így hirdeti szemináriumát. A tíz évvel ezelőtti kezdetekről jubileumi szimpóziumot rendeznek június 20-án reggel 9 órától a budapesti Párbeszéd Házában. Az évforduló kapcsán Kiss Ulrichhal beszélgettünk.

– Már a szeminárium elnevezése is provokatív: *Management by Jesus*. A keresztények közül sokan ellentmondást éreznek benne. Összeegyeztethető az elkötelezett Krisztus-követés és a vállalkozói létmód?

– Nos, Jézus maga is, miként édesapja, Szent József, vállalkozó volt, és harminc évesen váltott szakmát. Úgy is mondhatjuk, egy korabeli „startup”, második karrierben. Gondolom, mindenki elfogadja, hogy talpig becsületes vállalkozó volt, amely kategóriát most nehezen lehet elképzelni. Majd ugyancsak vállalkozókat, így négy halászó testvért, illetve unoka-testvért hívott meg az apostoli csapatba. Nekünk „csak” őket kell követnünk.

– Hogyan lehet összeegyeztetni a talentumok ügyes forgatását azzal, hogy adjuk el mindenünket, és a pénzt juttassuk a szegényeknek? Vagy időben kell csak széthúzni a kettőt: előbb gazdagodj meg, aztán majd támogassuk a rászorulókat?

– A keresztény vállalkozó kötelessége nem akkor kezdődik, amikor meggazdagodott, nem adományozóként tűnik ki elsőként. Ezt a „pogányok” is megteszik, csak ők „vállalati felelősségvállalásnak” nevezik. Jól ismert fogalom ez az üzleti életben. Az Igazságosság és Béke Pápai Tanácsa az effajta társadalmi elkötelezettséget csak harmadik helyre teszi. Az első a tisztességes termékek és szolgáltatások nyújtása, válaszul valós igényekre, a második a munka méltóságának megvalósítása munkáltatói szerepünkben.

– Lehet, hogy sokan nem is elvi alapon, hanem tehetetlenségük, ügyetlenségük, gyávaságuk, lustaságuk okán idegenkednek attól, amit vállalkozásnak, versenyszférának nevezünk? Egyszerűen: savanyú a szőlő?

– Sokan kényszerből lettek vállalkozók, például a privatizáció következtében. Aki erre adja a fejét, az önálló szeret lenni, vállalja az ezzel járó kockázatot, innen is ered a vállalkozó szavunk. Könyvelőkből vagy bürokratákból csak határesetekben lesz

jó vállalkozó. Az igazi vállalkozó nagy szabadságnak örvend, ez is jutalmának része.

– A kétezer éves Egyház tekinthető úgy is, mint egy hatalmas vállalkozás. De ha így tekintünk rá, éppen a lényegét tévesztjük szem elől – az ember értelmét meghaladó, céljait felülíró isteni kegyelmet... Vagy ebben (is) csak látszólagos az ellentmondás?

– Minden alkotó tevékenység – és a vállalkozás az – transzcendens, túlmutat önmagán. Isten az embert képmásának teremtette, közösségben töltött életre. A vállalkozó egy közösséget hoz létre, amely összefogja, fókuszálja tagjainak tehetségét egy közös cél érdekében. Azaz nemcsak a vállalkozóét, hanem egész csapataét. Akár sok-sok nemzedéken át, mint maga az Egyház is!

– Készülő könyvének mottója szerint nem a siker elérése a cél, hanem a cél elérése a siker. Ez nagyon rokonszenvesen hangzik. De ezzel a szellemiséggel életben lehet-e maradni a globalizált, profit-hajszoló nagyvállalkozások között, a piac farkastörvényei közepette?

– A profithajszolók nemrég látványosan elbuktak mindannyiunk szeme láttára. Peter Drucker, a XX. század legnagyobb menedzsment guruja már kifejtette: a profit, a haszon a fennmaradása ára. Eszköz, nem cél. És aki jó termékeket állít elő egy lelkes és elkötelezett csapattal, az fennmarad, akár egy veszteséges év vagy évtized után is. Erre épp elég példa van!

– Egy, az üzleti világban is tapasztalt és eredményes jezsuita szerzetes konkrétan mit tanít *Management by Jesus* címmel az üzleti élet szereplőinek?

– Jó célt kell szolgálunk, amely megújulni képes. És a megújulásra képesnek kell lennünk nekünk magunknak is – Vele, Benne és Általa. Ha nincs ilyen cél, akkor azok a technikák, amelyeket a menedzsment guruk tanítanak, nem sokat segítenek rajtunk. A rendtől, konkrétan Szent Ignációtól pedig a folyamatos reflexió és önvizsgálat „technikáját” tanulhatjuk el: a jobb a jó ellensége. Ezt nevezzük *magis*nak.

(kt)

„ÚJRA OTTHON” MÜNCHENBEN

Június első vasárnapján, a müncheni magyar hívek szentmiséjén nyolc fiatal részesült a bérmálás szentségében.

A szertartást Cserháti Ferenc, a külföldi magyarság lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök vezette, vele misézett Merka János müncheni magyar plébános és Dankó István római magyar lelkipásztor.

Szentbeszéde elején a főpásztor elmondta, mennyire örül, hogy újra müncheni hívei között lehet, mintha újra otthon lenne. (Cserháti Ferenc ugyanis majdnem két évtizeden át plébánosként teljesített szolgálatot a bajor fővárosban.) A továbbiakban a főpásztor felidézte, hogyan kapták meg az apostolok az első pünkösdőn a Szentlelket, a bátorság lelkét, aki az-

óta is folyamatosan bennünk és közöttünk munkálkodik. Csak néha mi nem vesszük észre – fogalmazott Cserháti Ferenc. A püspököknek minden egyes bérmálkozóhoz volt egy-egy személyes szava.

A szentmise a magyar Himnusz hangjaival ért véget. A bérmálkozókat és a híveket a Magyar Katolikus Misszióban állófogadás és ünnepség várta. Hangfelvételtől hallhatták az ünnepen jelenlévők Mindszenty József bíboros hercegprímás 1974. július 3-án Münchenben elmondott beszédét.

Cserháti Ferenc a misszióban elmondott rövid értékelésében kifejtette: olyan embereknek kell lennünk, akikre büszke lehet a befogadó nép, de a saját nemzetünk is.

Funke Attila

TE DEUM A PÁPAI MAGYAR INTÉZETBEN

A Pápai Magyar Intézet május 28-án tartotta tanév végi hálaadását Rómában. Idén a Te Deum résztvevői a jezsuita rend központjában a rendalapító, Loyolai Szent Ignác szobáit keresték fel, és a hálaadó szentmisét pedig abban a később kápolnává alakított szobában mutatták be, ahol a baszk származású szent római évei alatt élt, és ahol 1556. július 31-én az Örökkévalóságba költözött.

A hálaadó szentmise főcelebránsa és szónoka a Pápai Magyar Intézetet felügyelő bizottság elnöke, Szentmártoni Mihály jezsuita volt. A Pápai Gergely Egyetem professzora homíliájában a rendalapító szent híres felajánló imáját idézte, amelyben jól felismerhetők a Szent Ignác-i lelkiség lényeges elemei.

A Tóth Tamás rektor által vezetett Pápai Magyar Intézetnek ebben az akadémiai évben három végzős növendéke

Szentmise Ignác egykori szobájában

van: Bokor Zoltán (Szombathelyi Egyházmegye) erkölcssteológiát tanult, Felker Zsolt (Veszprémi Főegyházmegye) spiritualitást, Kelemen Imre (Esztergom-Budapesti Főegyházmegye) pedig liturgikus teológiát; ők hárman abban a megtiszteltetésben is részesültek, hogy a PMI növendékeiként a szerdai általános kihallgatás végén személyesen is köszönhették a Szentatyát. □

VALLÁSI VEZETŐKKEL EGYEZTETETT AZ EU

Immár tizedik alkalommal tartottak egyeztetéseket június 10-én az Európai Unió intézményeinek vezetői vallási – keresztény, muszlim, zsidó, hindu, szikh és mormon – közösségek vezetőivel Brüsszelben.

A különböző vallási felekezetek vezető személyiségeivel folytatott tanácskozáson az Európai Bizottságot José Manuel Barroso, a testület elnöke, a tagállamokat tömörítő tanácsot Herman Van Rompuy, az Európai Tanács elnöke, az Európai Parlamentet pedig immár hagyományosan annak egyik alelnöke, a kereszténydemokrata Surján László képviselte.

A bizottság közleményéből kiderül, hogy Barroso a megbeszéléseknek idén „Az Európai Unió jövője” jelmondatot adta. Az uniós vezetők az EU-ban és azon kívül zajló társadalmi folyamatokról és Európának a világban betöltött szerepéről tanácskoztak a vallási vezetőkkel.

A megbeszélés résztvevői egyperces néma tiszteletadással adóztak a május 24-i, a brüsszeli zsidó múzeumnál történt lövöldözés áldozatai emlékének. Közös nyilatkozatot fogadtak el, amelyben mely megdöbbenésüknek adnak hangot, amiért Szudánban a többi között

hitehagyásért száz korbácsütésre és kötél általi halálra ítélték az akkor még várandós Merjam Jahjá Ibrahimot.

A vallási és az uniós vezetők hangsúlyozzák, hogy Szudán nemzetközi kötelessége, hogy megóvja a vallás és a hit szabadságát, továbbá egyhangúlag felszólították a felelős szudáni hatóságokat és fellebbviteli bíróságot, hogy vonják vissza ezt az embertelen ítéletet, és a lehető legsürgősebben engedjék szabadon Merjam Jahjá Ibrahimot – szerepel nyilatkozatukban.

Arra is felszólítják Kartúmot, hogy a Szudán által aláírt ENSZ emberi jogi chartával összhangban töröljenek el minden olyan jogszabályt, amely bárkit büntetéssel sújt vagy megkülönböztet vallási, felekezeti hovatartozása vagy annak megváltoztatása miatt. „A hit és a vallás szabadsága egyetemes emberi jog, amelyet az Európai Unió nagyra tart, továbbá, amelyet mindenhol, mindenki számára meg kell óvni.”

„Az egyházak és a vallási közösségek a válságban bátyaként álltak ellen a társadalom szövete felfeslésének” – mondta Surján László a sajtótájékoztatón.

(MTI)

SZÜKSÉGHELYZETEK ESETÉRE...

A Vatikáni Rádió humanitárius szerepvállalása

Természeti katasztrófák és más szükséghelyzetek esetén az elmaradottabb térségekben manapság is hasznosabb lehet egy-egy rövidhullámú adás, mint az internet. A Vatikáni Rádió ezért is csatlakozott egy ezzel kapcsolatos humanitárius kezdeményezéshez.

Nagyon fontos a nagy nemzetközi műsorszóró intézmények humanitárius szerepe. Elég arra gondolni, hogy a Vatikáni Rádió a II. világháború idején közreműködött a fronton elvesztettnek hitt személyek és a családtagjaik közötti kapcsolatfelvétel létrehozásában. A kilencvenes években pedig információt nyújtott a koszovói háború idején a Balkánról menekültek számára.

A Magas Frekvencia Koordinációs Konferencia (HFCC) nemzetközi, nem kormányzati szervezet a rövidhullámon adásba kerülő nemzetközi műsorokkal foglalkozik, és szabályozza e frekvenciák működtetését a különböző országok között. A Vatikáni Rádió e szervezet tagjaként csatlakozik ahhoz a kezdeményezéshez, amely fontosnak tartja a rövidhullámon sugárzott adások használatát természeti katasztrófák vagy más szükséghelyzetek esetén. A rövidhullám ugyanis költségmentesen elérhető, és a digitalizáció korában lehetővé teszi az

információk terjesztését a leghátrányosabb helyzetű és peremre szorult népeség körében is.

A Nemzetközi Karitás által a nemzetközi katasztrófákról közzétett 2013-as jelentés szerint a fejlődő országok lakosságának pusztán hat százaléka fér hozzá az internethez. Alapvető kihívást jelent tehát még ma is a nemzetközi közösség számára, hogy alacsony költség mellett biztosítani tudja a hozzáférést az információs technológiához.

A nemzetközi szervezet Jakartában június 5-én és 6-án megtartott tanácskozása alkalmából a tagok egy különleges műsort sugároztak. Ezzel felhívták a közvélemény és a nemzetközi közösség figyelmét arra, hogy létre kell hozni egy világ-szintű rádióhálózatot rövidhullámon, amely rendelkezik használatra kész eszközökkel és szolgáltatásokkal, hogy vészhelyzetekben segítséget tudjon nyújtani.

(VR)

SZENT LÁSZLÓT ÜNNEPELTÉK NAGYVÁRADON

A mindennapi jóért

Az egyházmegye alapítóját, Szent László királyt ünnepelték a Festum Varadinum zárónapján, május 18-án Nagyváradon. A székesegyházban tartott ünnepi szentmisére az egyházmegye papsága, szerzetessége, hívei, a közéleti személyiségek, valamint hagyományörző csoportok mellett a szomszédos egyházmegyékből is érkeztek vendégek – jelen volt Roos Márton temesvári római katolikus és Virgil Bercea váradi görögkatolikus püspök is, valamint a testvéregyházak képviselői. A főoltár elé kihelyezett herma mellett a Szent László Líceum diákjai és a cserkészek álltak díszőrséget.

Az egybegyűlteket Böcskei László püspök köszöntötte magyarul, románul, szlovákul és németül. A főpásztor hangot adott meggyőződésének, hogy a jelenlevők valamennyien hitük forrásait és megerősödését keresik az eljövételükkel.

1914-ben Széchenyi Miklós püspök hirdette ki, hogy a Szentszék jóváhagyta: június 27-én kívül húsvét ötödik vasárnapja is legyen Szent László ünnepe – egyfajta tanúságtételként a világ előtt, illetve buzdításképpen a keresztény értékek művelésére és továbbadására. Néhány évvel később 1942-ben, a szenttéavatás 750. évfordulója alkalmából Szent László-évet ünnepeltek; a rendszerváltozást követően az érdekvédők, a civilek és a testvéregyházak is bekapcsolódnak az ünnepsébe. 2010 óta ez a dátum egyházmegyei zárandoknap is egyúttal. Így tehát „a vágy és elköteleződés sokféle irányba rezonált”: egyfelől megerősítette Szent László erényei felismerésének időszerűségét, másrészt nyomatékosította, hogy a hit alapjaira támaszkodva nekünk is marandót kell alkotnunk – hangsúlyozta homíliájában a nagyváradi püspök.

Ezt követően a zárandoklatról szólt, mely tulajdonképpen egy utazás, általa újra és újra megilletődünk annak megtapasztalásában, amit Isten értünk tett. Az evangéliumi részletre utalva, Böcskei

(Fotó: Nagyváradai Egyházmegye)

László azt kívánta, hogy az ünneplők Szent Lászlóhoz hasonlóan vívják meg a mindennapi jó harcaikat és küzdelmeiket, ugyanolyan tartással, erővel és bátorsággal, amely Szent Lászlót is jellemezte, és amit a bazilika főbejárata előtti szobra is sugall.

A szentmise után körmenetet tartottak a hermával.

Magyar Kurír

PÜNKÖSD CSÍKSOMLYÓN

A boldog élet titka abban rejlik, milyen a viszonyunk Isten ígéjéhez – mondta Oláh Dénes marosvásárhelyi főesperes, plébános, a csíksomlyói pünkösdi búcsú ünnepi szentmiséjének főszónoka több százezer zárandok előtt június 7-én.

A zárandokok egyházi zászlók, magyar és székely lobogók alatt vonultak a csíksomlyói Hármashalom-oltár elé. A legnagyobb magyar zárandoklatra többnyire gyalogosan érkeztek a szombat hajnalban (vagy már az előző napokban) útnak indult keresztalják – vagyis kereszt alatt vonuló, templomuk zászlója és a településnevet jelző felirat mögé felsorakozó csoportok – a környező székely falvakból. Erdély, a Kárpát-medence és a nagyvilág számos más pontjáról is érkeztek gyalogos zárandokok. A Csíkszeredába vonaton, buszon vagy autóval érkezett zárandokok is gyalog tették meg a három kilométeres utat a csíksomlyói kegytemplomig, illetve kapaszkodtak fel a Kis- és Nagysomlyó-hegy közötti nyeregbe, ahol a pünkösdi búcsú szabadtéri szentmiséjét celebrálják. A Szék útján összefüggő embertömeg özönlött szombat délelőtt a kegytemplom felé. Feliratok, zászlók, sajátos kitűzők jelezték hordozóiknak a különböző Kárpát-medencei településekhez, kisebb közösségekhez való tartozását a felvidéki Tardoskeddtől a székelyföldi Oroszhegyig, a nyugat-magyarországi Fertőendrédttől a partiumi Aradig – de távolabbi országok lobogói is fel tűntek a tömegben.

Az ünnepi szentmise bevezetőjében Orbán Szabolcs, az erdélyi ferences rendtartomány vezetője elmondta, az idei búcsú mottójáról („Boldog a méh, amely Téged hordott”) elsőként a boldogságos Szűzanya jut eszünkbe, valamint azok az édesanyák is, akik a világra hoztak bennünket. A mise főcelebránsa, Jakubinyi György gyulafehérvári

érsek ezt tovább fűzve, Márton Áron püspök egy közel hetven évvel ezelőtti beszédét idézte, amelyben arról elmélkedett, hogy Erdélyben a szász, magyar és román nemzetek közötti, a fennmaradásért folytatott versengést az édesanyák döntötték el, mert a magyar édesanyák nem szültek, mások igen. „Ha azt akarjuk, hogy itt a jövőben is találkozhassunk, és legyen még az összmagyarságot összefogó csíksomlyói búcsú a boldogságos Szűzanya tiszteletére, akkor az ő emlékére és őt követve mondjuk azt, boldogok azok az édesanyák, akik vállalják az életet, az itthon maradárt. Annak a nemzetnek van jövője, amelynek gyermekei is vannak” – hangsúlyozta az érsek.

Oláh Dénes, a búcsú szónoka szentbeszédében kifejtette: a boldog élet titka az ige figyelmes hallgatásában, majd az életben történő aprópénzre váltásában ölt testet. Elmondta, hogy az idei búcsú középpontjában álló Szűz Mária valóban boldog volt, mert szívébe véste ezeket a szavakat. Elég volt az értelmetlen zászlólengetésből, a nemzeti romantikából. Öntudatra kell ébredni. Eljött a tettek, a munka ideje – mutatott rá Oláh Dénes.

A somlyói búcsú másnapján, azaz pünkösdi vasárnapján immár hetedik éve ugyancsak zárandokok ezrei vesznek részt Gyimesbükkön, a kontumáci Nagyboldogasszony-templom mellett álló szabadtéri oltárnál celebrált pünkösdi szentmisén. A csíksomlyói pünkösdi búcsúra érkező mindhárom zárandokvonat idén is ellátogatott Gyimesbükkre. □

MEGKERÜLTÉK A MAGYAR EGYHÁZAKAT

Kérdőjelek a vallásoktatás szabályozása körül

Érthetetlen az erdélyi magyar történelmi egyházak képviselői számára, hogy a korábbi tárgyalások ellenére az oktatási tárca miért csak az ortodox egyházzal kötött megállapodást az iskolai vallásoktatásról. A magyar egyházi illetékesek közös fellépést sürgetnek.

Meglepetéssel fogadták az erdélyi magyar történelmi egyházak képviselői, hogy az oktatási minisztérium és a vallásügyi államtitkárság csupán az ortodox egyházzal kötött megállapodást az iskolai vallásoktatásról, a hitoktatók kinevezéséről. A napokban nyilvánosságra került protokollum kimondja, hogy az ortodox vallástanárok kinevezése az Egyház írásos beleegyezésével történik, ez meg is vétőzhatja a pedagógusok állásba helyezését, azonban meg kell indokolnia, miért nem ért egyet a kinevezéssel.

Az ortodox egyházzal kötött egyezmény az állami iskolákban való vallástanításra, az ezen belüli teológiai szakokra vonatkozik. „Hiánypótló dokumentum, hasonló megállapodásra a magyar történelmi egyházak esetében is szükség van” – mondta Bustya János lelkipásztor-vallástanár, az Erdélyi Református Pedagógiai Intézet munkatársa.

Meglepetéssel fogadta az ortodox egyházzal kötött külön megállapodás hírért a Királyhágómelléki Református Egyházkerület (KREK) is, mivel régen már létezett együttműködés a szaktárca és a különböző felekezetek között.

A Nagyváradai Római Katolikus Püspökség illetékes, Kiss Albert arról is beszámolt, hogy az egyházmegyéhez tartozó Bihar és Szilágy megyében magyarul, szlovákul, németül és románul is zajlik a vallásoktatás, a tanárok jelentkezését a püspök hagyja jóvá. „Régen templomi hitoktatás volt. Most minden tanévnek megvan a tanrendje, tantárgyversenyt is rendeznek.”

A törvényi háttér rendezése azonban továbbra is téma, holott az érvényes jogszabályok is előíranyozzák a felekezeti iskolák sorsának tisztázását. Mint kiderült: már az ortodox egyház „partizánakciója” előtt felmerült a minisztériumi együttműködést szabályozó paktum újratárgyalása, és erről a reformátusok egyeztettek is a Római Katolikus Egyházzal.

Jó rendben tudni a dolgaikat, hogy ne kerüljenek veszélybe az iskoláink. Mindenképp tisztázni kell a helyzetet, és törekedni is fogunk rá – szögezte le Szűcs Éva.

Az ortodox egyházzal kötött protokollum irányadó lehet Egyházunk, az unitárius egyház és akár az erdélyi magyar történelmi egyházak számára is – értékelte Andrási Benedek, a Magyar Unitárius Egyház oktatási előadó-tanácsosa.

Hiba lenne az Egyház mellőzésével szervezni az iskolai vallásoktatást, véli Gál László, a gyulafehérvári Gróf Maj-

láth Gusztáv Károly Római Katolikus Teológiai Líceum ügynevezett kisseminárium-igazgatója, főegyházmegyei főtanfelügyelő-helyettes. „Elgondolkodtató, nem éppen barátságos gesztus az, hogy az ortodoxok a többi felekezet, köztük az erdélyi történelmi magyar egyházak nélkül léptek. Tény, hogy a régi protokollumot már az új tanügyi törvény megjelenése után meg kellett volna újítani.”

Gál László szerint az érvényben lévő régi, bizonyos szempontokból elavult egyezség is megfelelőképpen biztosította az Egyház beleszólását az iskolai hitoktatásba. Tanári versenyvizsgára például mindmáig csak az állhat, aki az egyházi jóváhagyást megszerzi a helybéli plébános ajánlása alapján, és vallástan-könyvet is csak főhatósági láttamoztattással lehet kiadni. A főegyházmegyei főtanfelügyelő-helyettes nem emlékszik olyan esetre, amikor valamelyik megyei tanfelügyelőség az Egyház szándékos megkerülésével intézkedett volna. Ha viszont tájékozatlanságból formai hibák történtek, orvosolták a mulasztást – tette hozzá. – Az sem fordult elő, hogy valamelyik hitoktatótól az Egyház megvonta volna a támogatást, és a menesztését kérte volna. Gál László úgy látja, a katedrák fogatkozását főként a gyermeklétszámcsökkenés okozza.

Az ortodox egyházzal május végén kötött megállapodás nem kizárólagos jellegű, csupán az oktatási törvény által előírt folyamat egy állomása – jelentette ki Király András. Az oktatási államtitkár meggyőződése szerint hamarosan a magyar történelmi egyházak vezetőivel is újakezdi a minisztérium az egyeztetést, és megkötik az új egyezményt. Mint magyarázta: az oktatási törvény előírja, hogy hat hónappal az érvénybe lépése után meg kell kötni a vallásoktatásra vonatkozó protokollumot az egyházakkal. Az RMDSZ még Markó Béla miniszterelnök-helyetessége idején több alkalommal is egyeztetett erről a magyar történelmi egyházak képviselőivel, és eljutottak egy megállapodás-tervezethez, ám azt a tanügyminiszterek mindig félretették, arra hivatkozva, hogy nekik is le kell ülni tárgyalni az ortodox egyház vezetőivel. Innen származik a csúszás, mutatott rá a szakpolitikus.

A magyar történelmi egyházakkal kötendő egyezményre mindenképpen szükség van, hiszen a felekezeti oktatás nem egységes, szögezte le Király András.

Kronika.ro

BALLAGÁS NAGYKÁROLYBAN

Hitben és tudásban gyarapodtak az eltelt négy évben a Kalazanci Szent József Római Katolikus Líceum végzősei – iskolájuktól és tanáraiktól búcsúztak május 28-án szentmise keretében.

A többéves hagyományokat követve, a nagykarolyi piarista templom volt a helyszíne a kalazancis diákok ballagási ünnepségének. Szép és megható ünnepség volt, melynek első részében a végzős diákok osztályfőnökeikkel bevonultak a templomba, ahol énekelve elfoglalták a helyeiket.

Bokor Krisztina, Kiss Hajnalka és Sopronyi Roland tanárok osztályai végeztek ebben a tanévben, természettudományok, humán-teológia és közéleti szakon, összesen ötvenhét diák. Az ünnepi szentmisét Schönberger Jenő szatmári püspök mutatta be; beszédében kiemelte: az elmúlt négy évben a hittel bíró életre nevelték a diákokat, s reméli, hogy

olyan lelki útravalóval gazdagodtak ezek a tanulók, amelyekből életük minden szakaszában meríteni tudnak majd.

Kocsis Alíz igazgatónő a végzősökhöz is szólva hangsúlyozta: amivel a kalazanci líceum többet nyújt a város más középiskolához képest, az a vallásos nevelés. A hittel megtöltött iskolai napok komoly többletet, életre szóló útravalót jelentenek a diákok számára. Ez a középiskola Nagykaroly egyetlen, kizárólag magyar tannyelvű állami iskolája. 1992-ben alakult meg a Szatmári Római Katolikus Püspökség kérésére a tanügyi minisztérium beleegyezésével. Nagykarolyban évszázados múltja van a vallásos oktatásnak-nevelésnek a piarista rend kiváló munkájának köszönhetően, s ezt a hagyományt követi az intézmény megalkulása óta.

Frissujsag.ro

VÁLASZOK A KÉRDÉSEKRE

A pápa sajtótájékoztatója a repülőgépen

Háromnapos szentföldi zarándokútjáról hazatérőben május 26-án a repülőgépen tartott sajtótájékoztatót Ferenc pápa. Imatalálkozó az izraeli és a palesztin vezetőkkel a Vatikánban, a keresztények egysége, a szexuális visszaélések esetei, a Római Kúria reformja, a családról szóló szinódus az elváltak és újra házasodottak áldoztatásáról és a papi nőtlenségről, majd közelgő ázsiai utazásai, végül pedig egy esetleges lemondása a pápaságról – ezek voltak azok a főbb témák, amelyekről az újságírók kérdezték a pápát.

A Szentatya egyszerű és közvetlen stílusban válaszolt a kérdésekre. Meghívása Simon Perez és Mahmúd Abbász elnöknek a vatikáni imatalálkozóra nem a közvetítést, hanem az együttes imát célozza: „Sokat imádkozom az Úrhoz, hogy ennek a két vezetőnek, ennek a két kormánynak legyen bátorsága előremenni. Ez az egyetlen út a békéhez”.

Jeruzsálemről vallási szempontból szólt a pápa, mint a béke városáról a három vallás számára. Bartolomaiosz pátriárkával az egységről beszéltek, amit menet közben érünk el. Nem egy teológiai kongresszuson, ahogy Athenagorasz mondta VI. Pálnak. Az egységért tehát együtt kell zarándokolni, együtt kell imádkozni és dolgozni, segítve egymást. Vegyük például a húsvét kérdését, amelyet katolikusok és ortodoxok ma különböző időpontokban ünnepelnek. A húsvét dátuma az egység jele.

A Bartolomaiosz pátriárkával való kapcsolatáról így nyilatkozott: „Testvérként beszélünk egymással. Szeretjük egymást, kölcsönösen beszámolunk kormányzásunk nehézségeiről. Sokat beszélünk az ökológia problémájáról, amely mindkettőnket aggaszt. Össze akarunk fogni ennek a problémának a megoldására.”

Ami a papok részéről kiskorúak ellen elkövetett szexuális visszaéléseket illeti, a pápa úgy fogalmazott: „Ez olyan, mintha elárulnánk az Úr testét, olyan, mint a fekete mise.” Azokkal szemben is fel kíván lépni a pápa, akik szőnyeg alá próbálják söpörni a problémát. Senkivel nem fognak kivételezni, a zéró tolerancia elve érvényesül minden esetben. Ferenc pápa azt is bejelentette, a közeljövőben az egyik reggeli szentmisén, amit a vatikáni Szent Márta-ház kápolnájában mutat be, jelen lesz néhány személy, aki

visszaélés áldozata volt. Utána pedig személyesen fog találkozni velük az erre felállított bizottság vezetőjével együtt.

A következő téma a Római Kúria reformja volt, amely már „jól áll” – ahogy a Szentatya fogalmazott. A cél a struktúra egyszerűsítése, például a dikasztériumok összevonásával. Ami a botrányokat illeti, a pápa emlékeztetett Jézus szavaira, aki elkerülhetetlennek nevezte azokat: emberek vagyunk, mind bűnösök. A lényeg, hogy elkerüljük a további botrányokat, a pápa szándéka szerint a gazdasági vezetésben is fontos az áttekinthetőség és a tisztesség.

A család témájával foglalkozó őszi püspöki szinódus kapcsán megvallotta: sajnálja, hogy egyesek – köztük egyházi személyek is – az egészet az elváltak és újrَاهázasodottak áldozásának kérdésére szűkítik le. Ahogyan azt már XVI. Benedek többször is megállapította: tanulmányozni kell a házasságok semmissé tételenek eljárását, és tisztázni, hogy az elváltak nincsenek kiközösítve azért, mert sokszor úgy bánnak velük. A papi cölibátusra vonatkozóan úgy fogalmazott a Szentatya, hogy az egy olyan életmód, amely ajándék az Egyház számára. Azon-

ban nem dogmáról van szó, az ajtó tehát mindig nyitva áll, annál is inkább, mert már most is vannak keleti rítusú katolikus nős papok.

Ferenc pápa szólt közelgő ázsiai utazásairól is: augusztusban Dél-Koreába megy, majd januárban tervezi, hogy Srí Lankára és a Fülöp-szigetekre látogat a tájfun sújtotta régióba. Beszélt az üldözött keresztényekről, mondván: körünkben több a vértanú, mint az Egyház kezdeti időszakában. A jelenlegi gazdasági rendszert pedig gyilkosnak és ki-selejtezőnek nevezte, hiszen egyedül a pénz parancsol.

Végül válaszolt az egyik újságíró kérdésére, aki arról faggatta, hogy esetleg lemondana-e a pápaságról. „Azt teszem majd, amit az Úr mond. Imádkozom, megpróbálok Isten akarata szerint cselekedni. XVI. Benedeknek már nem volt ereje, és őszintén, hívó és alázatos emberként hozta meg ezt a döntést. Úgy gondolom, ha Róma püspöke úgy érzi, fogytán az ereje, föl kell tennie magának ugyanazokat a kérdéseket, amelyeket Benedek pápa tett föl” – mondta a Szentföldről hazatérőben Ferenc pápa a repülőgépen.

(Vatikáni Rádió)

IMASZÁNDÉK

(Folytatás a 2. oldalról)

A lakosok 60%-a iszlám hitű, 17%-a pedig katolikus keresztény. A többiek külföldi törzsi vallásokat követnek.

Hála Istennek, országunkban folyamatosan növekszik a keresztények száma. Növekszik a bennszülött papok, szerzetesek és szerzetesnők száma is, de így sincsenek elegenden, mert fiatal egyházunk még olyan, mint egy nagy építkezési terület, ahol rengeteg munkásra van szükség az építkezéshez. Ezért vontunk be kezdettől fogva világiakat a hitoktatás és hitterjesztés munkájába.

A katekéták egy része felnőttekkel, másik része pedig gyermekekkel foglalkozik. Ez utóbbiakat neveztük el 'papa-mama katekéták'-nak.

Ezek a derék önkéntesek fizetés nélkül vállallják munkájukat. Minden héten kétszer, csütörtökön és szombaton összegyűjtik a falvakban a 7 és 15 év közötti gyerekeket, akik negyvenen-ötvenen, félkörben leülnek a földre, egy nagy fa vagy magas fal árnyékában. Ha nagyobb a létszám, akkor két katekéta megy ki hozzájuk: míg az egyik tanít, a másik ügyel a rendre, mert a kis négerkék bizony nagyon élénkek. A katekéták havonta-kéthavonta, folyamatosan kapnak továbbképzést egy-egy paptól vagy apácától.

A papa-mama katekétáknak nagy szerepe van a Burkina Fasó-i egyházban. Örömmel és odaadással végzik feladatukat. A gyerekek három év tanítás után lesznek megkeresztelve, illetve járulnak az első szentáldozáshoz. További három év után pedig megbérmáلكoznak. Nagyon buzdítjuk híveinket, hogy minél többen vállalkozzanak ilyen hitoktatói munkára. Ezzel gyakorolják a keresztységük által kapott királyi papságukat és prófétai hivatásukat.

Ebben a hónapban tehát imádkozzunk Burkina Faso és a többi missziós ország világi katekétáiért, hogy a Szentlélek adjon nekik erőt, bátorságot és örömet munkájukban, melyet maguk vállaltak önként Isten dicsőségére és az Egyház javára.”

Blaise Nounkouni, a Burkina Fasó-i imaapostolság vezetője

Augusztusra

Egyetemes imaszándék: Hogy a menekültek, akik arra kényszerültek, hogy erőszak miatt elhagyják otthonukat, nagylelkű befogadásra találjanak, és jogaikat biztosítva lássák.

„Bevándorlók fulladtak meg a tengerben. Csónakjaik, melyek a reménység csónakjai voltak, a halál csónakjaivá lettek. Ilyen bevezető mondatokkal számoltak be az újságok a Lampedusa közelében történt tragédiáról. Amióta néhány héttel ezelőtt hallottam erről a szerencsétlenségről, újra és újra eszembe jut ez a tragikus esemény. Ezért is éreztem úgy, hogy ide kell jönnöm, Lampedusa szigetére, hogy imádkozzak az áldozatokért és kifejezzem felészvétemet. De azért is jöttem, hogy felbresszem az emberek lelki ismeretét: ne engedjék meg az ilyen tragédiák megismétlődését!

A Biblia szerint a bűnbeesés után Isten így szólt Ádámhhoz: 'Ádám, hol vagy?' Ádám elvesztette az őt megillető helyet a világban; azt képzelte, hogy olyan hatalmas, mint az Isten, és ezzel megrontotta a harmóniát. Azóta a többi ember is gyakran megrontja kapcsolatát más emberekkel. A 'másik' embert már nem tekinti testvérének, akit szeretnie kell, hanem egyszerűen 'valakinek', aki esetleg zavarja életét és kényelmét.

Kevéssel később Isten feltesz egy másik kérdést is: 'Kain, hol van a testvéred?' Az a téves elképzelés, hogy nagyok vagyunk, olyan nagyok, mint az Isten, egy egész sor tévedéshez vezetett: elindította a halálok sorozatát: Kain a testvérének vérént ontotta.

Istennek ez a két kérdése ma is ugyanolyan erővel szólít meg minket, mint kezdetben. Hányan vesztettük el a minket megillető helyünket a világban?! Nem ügyelünk már a világra, amelyben élünk. Nem törődünk vele. Nem védelmezzük azt, amit Isten teremtett mindenki számára, és végül már képtelenek leszünk egymással törődni. Amikor pedig az egész emberiség elveszíti az őt megillető helyet a világban, akkor történnek olyan tragédiák, mint a lapedusai.

'Hol van a testvéred? Az ő vére kiált hozzám' – mondja az Úr. Ez nem másokhoz intézett megszólítás, hanem személyesen hozzám, hozzád, mindenkihez intézett szó. Ezek az itt elpusztult testvéreink nehéz helyzetekből igyekeztek kimenekülni, hogy békére leljenek, jobb helyet találjanak a maguk és családjuk számára. Ehelyett azonban a halálra találtak. Milyen gyakran megesik, hogy az ilyen menekültek nem találnak megértésre, befogadásra, segítségre! Kiáltásaik Istenhez hatolnak!

Egy túlélővel beszélgettem az imént. Mielőtt ide érkezett volna, emberkereskedők markában volt, akik kihasználták a szegények tehetetlenségét. Mennyit szenvedtek ezek a menekültek! És mennyien lettek halálukra!

'Hol van a testvéred?' Ki felelős ezeknek az embereknek a véérért? Mi azt feleljük, hogy 'nem én vagyok az, másvalaki volt az oka'. Isten azonban megkérdezi mindnyájunktól: 'Hol a testvéred vére, mely hozzám kiált?' A mai világban senki sem érzi magát felelősnek. Olyanná lettünk, mint a jó szamaritánusról szóló példabeszédben szereplő pap és levita, akik meglátták a félholtan az út szélén heverő embert, de tovább mentek. Azt mondjuk magunknak, hogy nem vagyunk ezekért az eseményekért felelősek, és megnyugszunk. A kényelmesség kultúrája arra indít, hogy csak magunkkal törődjünk, és érzéketlenné tesz mások segítségkiáltása iránt.

Szappanbuborékokban élünk, amelyek talán szépek, de mulékonyak. Üres illúziókkal áztatnak bennünket, melyek másokkal szemben érzéketlenné tesznek. Ebben a globalizált világban globalizált nemtörődomségbe estünk. Hozzászoktunk mások szenvedéseiseihez, és nem törődünk velük.

'Ádám, hol vagy?' 'Hol van a testvéred?' E két kérdést tette fel Isten a világtörténelem elején, és e két kérdést teszi fel ma is mindenkinek. Én azonban egy harmadik kérdést szeretnék feltenni: Sírt-e valamelyikünk e tragédia és hasonló tragédiák hallatán? Szomorkodott-e valamelyikünk e fivéreink és nővéreink halála miatt? Sírt-e valamelyikünk e csónakok utasaiért? Az ott levő kismamákért és csecsemőikért? Olyan társadalom lett belőlünk, amelyben elfelejtettünk sírni, és másokkal együtt érezni.

Kérjük az Úrtól a kegyelmet, hogy tudjunk sírni érzéketlenségünkön és a világ kegyetlenségén. Bocsánatot kérünk Isten-től azokért, akiknek szíve érzéketlenné lett, és azokért, akik döntéseikkel olyan helyzeteket hoztak létre, melyekből e tragédiák születtek. Bocsáss meg, Urunk!

(Ferenc pápa 2013. július 8-án, Lampedusában mondott beszéde)

Evangelizációs imaszándék: Hogy a keresztények Óceániában örömmel hirdessék a hitet a földrész valamennyi népének.

Krisztus missziós parancsa az Egyház minden tagját megszólítja. Vannak közöttük olyanok, akiket távoli országokba küldenek, hogy ott hirdessék Jézus Krisztust olyan embereknek, akik még nem hallottak róla. A többségüket azonban Isten a hozzájuk közelebb állókhoz küldi. A családban, a munkahelyükön, a közösségi eseményekben, az iskolákban stb. minden keresztény segítheti az Evangélium terjedését.

A keresztény közösség soha se legyen csupán valamilyen kényelmes pihenőhely tagjai számára. A helyi keresztény közösségnek túl kell tekintenie önmagán. A plébániai közösség nem szigetelődhet el az őt körülvevő világtól. A keresztényeknek figyelniük kell a társadalmi igazságosság követelményeire és a társadalom lelki éhségére. Azt, amit Jézus Krisztus minden követőjének ad, meg kell osztani Óceánia minden lakosával. Hiszen csak Krisztusban érhetik el életük teljességét.

Különösen meg kell érinteni a fiatalok szívét. Sok fiatal keresi az igazságot és a jóságot. Ez kitünttetett alkalom arra, hogy Jézus Krisztus javait ajánljuk fel nekik. Csak e javak fogják kielégíteni vágyaikat. Fontos azonban, hogy a rohamosan változó mai világban a fiatal nemzedék számára jól érthető formában tárjuk eléjük hitünket.

Krisztus misztériuma életet adó misztérium mindazok számára, akik szenvednek, akár családi bajok, akár nyomor, akár igazságtalanság miatt, akár azért, mert nem találnak munkát, mert a társadalom peremére szorultak, mert lelkiileg vagy testileg betegek, függőségekbe estek, vagy eltévedtek.

Az evangelizálás az Egyház feladata: el kell mondania a világnak az Isten által Jézus Krisztusban kinyilatkoztatott igazságot. Óceániában az evangelizálásnál különösen fontos a közösség hangoztatása. Az evangelizálás által az Egyház kifejezi saját belső egységét Istennel, Jézus Krisztus által. Óceánia minden lakosának joga van, hogy hallja az Örömhírt, és ezért a keresztények kötelessége, hogy azt megosszák mindenkivel. Új evangelizálásra van szükség, hogy mindenki meghallja, megértse és higgye Isten irgalmas jóságát, mely minden embert átkarol.

(II. János Pál pápa apostoli buzdítása az óceániai püspökök szinódusa után – 2001.)

PÁPAI ÜZENET A NORMANDIAI PARTRASZÁLLÁS ÉVFORDULÓJÁRA

Ferenc pápa üzenettel csatlakozott azokhoz, akik Franciaországban részt vettek a normandiai partraszállás 70. évfordulójának megemlékezésein. Az államfők, politikusok és közéleti személyiségek mellett André Vingt-Trois bíboros, párizsi érsek is a megemlékezők között volt, továbbá más egyházi közösségek képviselői, akikkel a Szentatya osztozott a békéért folytatott közös imában. Üzenetében Ferenc pápa leróta tiszteletét a katonák előtt, akik saját földjükről elindultak, hogy partra szálljanak a normandiai tengerparton azzal a céllal, hogy a náci barbarizmus ellen küzdve

felszabadítsák a megszállt Franciaországot. A Szentatya nem feledkezett meg a német katonákról sem, akik belekerültek ebbe a drámába, ahogy a háború egyetlen áldozatáról sem. Fontos, hogy a mai nemzedékek kifejezzék teljes elismerésüket mindazoknak, akik ilyen nagy áldozatot hoztak – írja a pápa, és emlékeztet arra, hogy az emlékezet átadása és az új generációk nevelése által reménykedni lehet egy jobb jövőben. Üzenete végén Ferenc pápa Keresztes Szent Teréz Benedikta (Edit Stein), Európa társvédőszenkje és Szűz Mária oltalmába ajánlja a béke útját. □

CSEH PÜSPÖKÖK A HAJLÉKTALANSÁGRÓL

A Cseh Köztársaságban közel száz-ezer a fedél nélkül élők, illetve azok száma, akik esetében fennáll a veszély, hogy azzá válnak. Az Igazságosság és Béke Püspöki Tanácsa szerint lehetővé kellene tenni a szociális alapú lakáshoz jutást a helyzet javítása érdekében.

Meg kell adni számukra a lehetőséget, hogy lakásban élhessenek, nem ideiglenes szálláshelyen, vagy más körülmények között. Ez ugyanis nem jelent

megoldást a problémára, sőt inkább oka a fedélnélküliség problémájának – nyilatkozta Václav Maly prágai segédpüspök, a cseh püspöki konferencia elnöke. Különösen aggodalomra ad okot a fiatal fedél nélküliek számának növekedése, akiknek szembe kell nézniük a hosszú távú munkanélküliséggel. A helyi katolikus egyház támogatja „Az első a lakás” elnevezésű kísérleti modellt, amely a szegénységben élők átfogó integrációjának egy formája. □

A TÁRSADALMI FEJLŐDÉSÉRT

Ökumenikus kongresszus Németországban

„Megosztott felelősség egy igazságos társadalomért” – címmel hirdetett találkozót június 18-ra a németországi katolikus és evangélikus egyház. A (lapzártánk után sorra kerülő) június 18-i ökumenikus kongresszusra az egyházi szervezetek képviselői mellett több politikust, vállalkozót és egyetemi oktatót is meghívtak. A házigazdák – Reinhard Marx bíboros, a német püspöki konferencia elnöke és Nikolaus Schneider, a német evangélikus egyháztanács elnöke – meghívólevelükben a gazdasági válság drámai következményeiről írnak. Kiemelik, hogy a szegénység elleni küzdelem és a teremtett világ megóvása globális szintű kihívást jelentenek. Ezért a keresztény egyházak szociális kezdeményezésükkel hozzá kívánnak járulni a társadalmi vitához, összekötve a szabadság és az igazságosság kérdését a XXI. században.

Központi téma továbbá a fenntartható szociális gazdaság az egyének közösségének részvételével; a környezeti problémák és a szegénység elleni küzdelem; de a nemzetközi gazdasági egyenlőtlenségek kiigazítása is. Az ökumenikus kezdeményezés olyan szociálpolitikát sürget, amely tiszteletben tartja a szubszidiaritás és a szolidaritás alapelveit. Megoldandó probléma, hogy a nők nehezen jutnak be a szakmai felelősséggel járó munkahelyekre, vagy hogy a szülők nem látnak lehetőséget a munka és a család összeegyeztetésére, illetve a bevándorlók a társadalom peremén rekednek. Végül a katolikus és evangélikus egyház németországi képviselői egy olyan Európa megteremtésére ösztönöznek, amely a béke és a közös értékek közössége. □

KÜLFÖLDI EMBERMENTŐK MAGYARORSZÁGON 1944-BEN

Nagykövetségek közös sajtóközleménye

Miközben Magyarország a holokauszt 70. évfordulójára emlékezik, a Szentszék, Olaszország, Lengyelország, Portugália, Spanyolország, Svédország és Svájc magyarországi nagykövetségei közösen indítottak programot, hogy megemlékezzenek a holokauszt áldozatairól, és tisztelegjenek azon bátor személyek emléke előtt, akik ellenálltak az embertelenségnek és zsidó emberek és egész családok életét mentették meg.

Azok közül, akik – sokszor saját életük kockáztatásával – zsidó embereket mentettek meg a deportálástól, az izraeli Jad Vaseem Intézet 777-et tüntetett ki a *Világ Igaza* címmel. Legtöbbjük magyar állampolgár volt, akik az üldözötteket pincékben rejtgették, vagy élelemmel látták el őket. De volt néhány diplomata és külföldi tisztségvi-

selő is, akik pozíciójukat és befolyásukat latba vetve mentették magyar és külföldi zsidók életét védett házakba gyűjtve, vagy életmentő iratokkal el látva őket.

A programsorozat mindenekelőtt az olasz Giorgio Perlasca, a vatikáni Angelo Rotta és Gennaro Verolino, a lengyel Henryk Sławik, a portugál Sampaio Garrido és Teixeira Branquinho, a spanyol Angel Sanz Briz, a svéd Raoul Wallenberg, valamint a svájci Carl Lutz és Friedrich Born és valamennyi magyar és külföldi segítői emléke előtt kíván tisztelegni.

Az eseménysorozat két fő eleme a mentési erőfeszítésekkel kapcsolatos, leginkább a Budapest XIII. kerületében található történelmi helyszíneket összekötő séta, illetve dokumentumfilmek vetítése lesz. □

AZ ÖSSZETARTOZÁS NAPJA A FELVIDÉKEN

A Csallóköz szívében, Dunaszerdahelyen, a városi szabadidőparkban álló Trianon-emlékfánál emlékeztek meg június 4-én a város és a környék lakói a magyar történelem egyik legnagyobb tragédiájáról.

Megemlékező gondolataiban Karafta Attila, a Pázmáneum Társulás elnöke kiemelte „A csúfos trianoni békediktátum 94. évfordulójára emlékezünk, amikor is elszakítottak bennünket, felvidéki magyarokat is édesanyánktól, a történelmi Magyarországtól. Hontalanokká, megbélyegzettek lettünk saját szülőföldünkön. A helyzet Trianon óta sem változott, másodrendű állampolgárok vagyunk vér- és könnyáztatva szülőföldünkön. A nemzeti megújulás mindnyájunkon múlik, itt a Csallóközben, itt Dunaszerdahelyen is. Lesznek-e olyan utódok, akik szívükön viselik majd hagyományaink megőrzését, szépen csengő anyanyelvünk továbbadását? Lesznek-e magyar iskolák és lesznek-e benne magyar kisdíjak? Feladatunk van itt a szülőföldünkön, ahová a Teremtő állított bennünket! Minden magyarnak feladata és kötelessége nemzete megbecsülése és megvédése! Trianon gyászos napján, amelyen felidézzük a történelmi igazságtalanságot, egyben a jövőképet is meg kell határoznunk! Mit szeretnénk elérni nemzetünk javára és növekedésére?”

A Vámbéry Ármán Gimnázium diákja, Süke Dóra Szathmáry István *Országzászló* című versét szavalta el. Ezután a jelenlevők elhelyezték a magukkal hozott gertyákat, mécseseket a Trianon-emlékfánál, és közösen elénekelték a Himnuszot.

A megemlékezésen részt vett a város polgármestere, Hájos Zoltán és Morován Zsolt, Magyarország pozsonyi konzulja is.

*

Ugyanezen a napon Léván emléktáblát avattak Esterházy Jánosnak. A Magyar Közösség Pártja (MKP) és több helyi magyar szervezet által rendezett megemlékezést a Czeglédi Péter Református Gim-

Ünneplés a Trianon-emlékfánál

názium udvarán, illetve a Szent Mihály-plébániatemplomban tartották. Az ünnepi eseményen egy, a mártírhálált halt gróf arcképét, névjegyét ábrázoló, valamint egy tőle származó mondatot tartalmazó emléktáblát avattak. „Nem lehet helye a lemondásnak” – ez a mindmáig időszerű mondata Esterházy Jánosnak a Szlovákiában maradt magyarsághoz intézett egyik kiáltványából származik.

Répás Zsuzsanna, nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár beszédében úgy fogalmazott, június negyediké a magyarság kiállításának napja, azé a felelősségvállalásé, amellyel minden, Kárpát-medencében élő magyar kölcsönösen tartozik egymásnak. A mártír gróf személyéről szólva rámutatott: Esterházy János maga volt a szilárd kiállás és a töretlen hit jelképe, hiszen a csehek és szlovákok között egyedüli magyarként ült a prágai és pozsonyi országgyűlésben, és amikor kellett, szembement az embertelenséggel, tudatosan cselekedett a magyar nemzetért.

A nemzeti összetartozás napja alkalmából a Felvidék más településein – köztük Királyhelmeccen, Szimón, Révkomáromban is – megemlékezéseket tartottak.

(Pázmáneum / MK)

SALKAHÁZI SÁRA-KÉP SZEPSIBEN

A 2007-ben boldoggá avatott szociális testvért ábrázoló képet június 9-én a felvidéki Szepsiben hálaadó ünnepi szentmise keretében leplezték le. Gábor Bertalan esperes-plébános aznap ünnepelte pappá szentelésének 40. évfordulóját. Pásztor Zoltán püspöki helynök vezetésével a jubilánssal együtt miséztek a kassai főegyházmegye magyar ajkú papjai. Az ünnepi alkalmon részt vett Czimbalmosné Molnár Éva, kassai főkonzul is.

A szentmise végén ünnepélyesen leplezték Szabó Ottó festőművész alkotását: Boldog Salkaházi Sára testvér – Az üldözöttek oltalmazója című képét.

A képet Pásztor Zoltán püspöki helynök áldotta meg mementóul az utókor-

nak, hogy Sára testvérhez hasonlóan az itt élők is, meghallva a Jó Pásztor hangját, merjék választani a feltétel nélküli bizalom útját. Sára testvér élete nemcsak azért közeli korunk emberéhez, mert időben aránylag közel van hozzánk, de azért is, mivel életútján hasonló kihívásokkal kellett szembenéznie, mint sokunknak – hangsúlyozta.

A Szlovák Köztársaság illetékes minisztériuma 2014. április 28-án hagyta jóvá a Kassai Érseki Hivatal kérelmét, hogy Szepsiben 2015. szeptember 1-jén megnyissa kapuit a Boldog Salkaházi Sáráról elnevezett magyar tannyelvű iskolaközpont.

(gb)

DIAKÓNUS- ÉS PAPSZENTELÉSEK A FELVIDÉKEN

Pozsonyban, Nyitrán és Nagyszombatban is szenteltek magyar diakónusokat és papokat június folyamán.

Pozsonyban, a Szent Márton-székesegyházban Stanislav Zvolenský pozsonyi érsek június 14-én szentelte diakónussá a sárosfai Mikus Csabát és a szenci Kollárik Dávidot. A nyitrai Szent Emérám-székesegyházban június 13-án a nagykeri Andurskó Gyulát szentelte diakónussá Viliam Judák nyitrai püspök.

Nagyszombatban, a Keresztelő Szent János-székesegyházban Orosch János nagyszombati érsek június 14-én szentelte pappá a dunaszerdahelyi Fehér Tibort.

Tizenhét évvel ezelőtt, 1997. június 14-én a pozsonyi dómban hosszú várakozás után első ízben került sor magyar nyelvű papszentelésre. A következő években, 2007-ig a magyar anyanyelvű szerpapokat magyar nyelvű szertartás keretében szentelték pappá a Pozsony-Nagyszombati Érsekség területén. Ez a hagyomány Orosch János érsek kezdeményezésére 2013 őszén folytatódott Komáromban Jelencsics Erik és Nagy Péter diakónusok pappá szentelésével, amelyet Halko József pozsonyi segédpüspök végzett.

(pazmaneum.com)

TE CSAK DOLGOZZÁL

Írta: Tormay Cécile

Az átjáróház légvonatos, nagy udvarában mindenki Pintyőkének hívta a madárkereskedőt. Pedig ajtaja felett a falon rég belepte a korom a cégérnek odamázolt idéetlen pintyet, melynek a neve leszállt reá.

Földszintes szobája kicsiny és kényelmetlen volt. Kalitkák lógtak az ajtószárnyon, az ágy felett, körös-körül a sötét üregekben. Kalitkák álltak az ablakdeszkán, a szekrény tetején, a földön, az asztalon, még az egyetlen széken is. És ettől a határoltságtól lassankint olyan határoltak és aprók lettek a mozdulatai, mintha kalitkában élt volna ő maga is. Egy madárszagú, szűk kalitkában, melynek négy fala között tanította évek óta énekelni váltakozó madarait.

Munka közben kimért, kicsiny lendülésekkel, furcsán szökdécselt ide-oda. Csőrös orrát bedugta a drótszálak között a madarakhoz, és nagy, csupasz száját szinte fájdalmasan összecsucsorította. Mialatt füttyölt, arca sajátságosan gondtelt kifejezést öltött, kiálló gégecsontja fáradhatatlanul járt fel-le a gallérja nyílásában. Hangja ilyenkor túlszatogta a madarak hangját.

Ha a madárkereskedő elhallgattott egy pillanatra, hogy lélegzetet vegyen, egyszerre úgy hangzott, mintha temérdek pattogó kis óra kezdett volna ketyegni a csendben. A sok apró madár falánkul csipegette a kendermagot. A szoba olyan lett, akár egy órábolt.

Az udvarról bekiáltott a gombkötőmester inasa:

– Jó reggelt Pintyőke!

A madárkereskedő mérgesen kapta fel a fejét. Szája kinyílt, és mint egy vékony hasítás, szinte egyik fülétől a másikig szaladt.

A suhanc vásottan nevetett. Pintyőke pedig hirtelen becsukta a száját, mert homályosan maga is érezte, hogy ebben a pillanatban olyan volt, mint egy madár.

„Mint egy madár...” Ezzel kosarazta ki a Mozsár utcai özvegyasszony, mikor megkérte a kezét. Ezt kiabálták utána az utcabeli gyerekek. Mindig ezt – mindenütt.

Lehorgasztotta a fejét. És mialatt sovány, köszvényes mutatóujjával megfenyegette a gombkötőinast, szórazottan visszabújt a kalitkák közé. Nem ért rá, hogy igazságot tegyen a gyerekekkel. Ő nem ért rá soha semmire.

Pedig vevője ritkán akad. Mintha elfogytak volna a régi, ábrándos iparoskisasszonyok, a külvárosi iskolásleányok, a magányos, öreg varrónők, a cselédszerzőnők, a planétás asszonyok...

Pintyőke nem bánta. Szerette a madarait. Külön-külön szerette mindegyiket, és örült, ha nem vitték el egyhamar drága jószágait, és egy kicsikét az övéi lehettek.

A kapu felől lépések jöttek át az udvar kövezetén. Fülelni kezdett. Megismerte a közeledő nagy, nyugodt lépéseket.

– Bizonyosan az öreg lesz... – Szívesen kikukkantott volna az ajtón. De most igazán nem hagyhatta félbe a tanítást.

Mialatt lélekszakadva füttyülte végig a kis cinke leckéjét, valaki megállt az ajtónyílásban. A jövevény nem szólt, csak állt és sajátságos, szánakozó mosollyal nézte a madárkereskedőt.

Pintyőke megtörölte füttyöléstől nedves száját. Felpillantott. Csakugyan az öreg volt. Mint máskor, most is kiválasztott egy madarat. Alkuvás nélkül fizetett. Fogta a kalitkát, bólintott, elment.

Sietség nélkül ment a kapu irányába. És hatalmas kezében, a lépte szerint, nyugalmasan lóbálta a kis kalitkát.

Pintyőke egy pillanatig meredten nézett utána. Már nagyon sok madarat adott el neki, de azért nem tudott róla semmit.

– Furcsa, furcsa – motyogta magában, aztán a szó közepén hirtelen másra gon-

dolt. Eszébe jutott, hogy a sármánynak nem adott vizet. Fontoskodva visszaugrott a küszöbről. Egészen úgy ugrott, mintha kalitkában egyik nádvesszőről szökkent volna át a másikra.

Az udvaron végigcsoszogott a ház-mesterné, és a hátulsó lépcső aknájában meggyújtotta a gázt. A nyitott láng süvítve füttyölt a légvonatban. Ettől a nesztől, mintha alkonyati jeladás lett volna, felberzentesítették tollukat a madarak. Álmosan, inogva gomolyagba fűvódtek a kalitkarudakon, és a szárnyuk alá dugták a fejüket. Puha, pici pelyhek libbentek le a drótházikók kendermagos homokjára.

Lassan-lassan Pintyőke is elálmosodott. Bóbiskolva megvacsorázott a térdén. Megette a salátaleveleket, amelyeket a madarak meghagytak, aztán óvatosan bebújt a kalitkák között az ágyába.

Korán feküdt, korán kelt. Minden reggel szürkület előtt indult útnak. Ilyenkor vesszőket vitt a hóna alatt, és a kezében üres kalitkát, meg egy vasszékban madárfogó lépét.

Ismerte az erdőt a városon túl; ismerte a fészekfosztó fiukat. Olyan régen ismerte már őket, hogy közben sok iskola-

Nagy Boglárka rajza

kerülő fiúból ember lett, a cserjésből pedig erdő, aztán irtás és megint csak erdő. Új fészkek, új fészekfosztók... Csak Pintyőke élete nem változott.

Egy napon azonban mégis történt valami. A madárkereskedő egyhangú életét csodálatos esemény zavarta meg. Oda-kinn az erdőn egy cinege akadt a lépesvesszőjére, amelyik olyan gyönyörűen füttyült, mint ahogy csak az ő madarai tudtak füttyülni. A kezébe vette, nézegette. Ráismert. Az ő régi, kedves kis cinkéje volt, amelyiket az elmúlt tavaszon adott el valakinek. Kinek is? Egyszerre eszébe jutott az öreg.

Ezentúl gyakran gondolt reá, és amit azelőtt sohasem tett, munka közben sűrűn pillantgatott az ajtó felé. Szerette volna tudni, hogyan szökött meg gazdájától a madár? Eltökélte magában, hogy összeszedi minden bátorságát, és megkérdi az öregtől. Beszélni fog vele!

Hanem aztán, mikor egy nap eljött az öreg, és szó nélkül megvásárolta ugyanazt a cinkét, Pintyőkének táva maradt a szája, és nem mert kérdezősködni. Hideg borzongás futott végig a hátán. Először jutott eszébe, hogy ez a sajátságos vevője nem változott, amióta ismeri. Először gondolt arra, hogy vajon hová viszi az ő madarait?

Mikor a küszöbről utánaézett, érezte, hogy nem bírja elviselni a bizonytalanságot. Izgalmában nagyra szánta magát. Hirtelen leakasztotta az ajtószárnyról a kifüggesztett kalitkákat. Rázárta a madaraira az ajtót, és a fal mellé lapulva, szökdécselő, furcsa lépésével utánaosont az öregnek.

A szennyes, fülledt bérkaszárnnyak elmaradtak. Gyárak, földszintes udvarok, házikók, üres telkek, zöldeges kertek... A város elfáradt és megállt. Az öreg pedig még egyre ment előre, nagy nyugodt lépéssel, és kezében csendesen lóbálta a kis nádkalitkát.

Már látszott az erdő. A sötétzöld hátterén fehéren világított az aggastyán fedetlen, galambösz feje.

A madárkereskedő szinte bánni kezdte, hogy otthagyta madarait, a temérdek sürgős munkát, és így bolondjában szalad világga. De ekkor egyszerre váratlanul megállt az öreg.

Pintyőke is megállt. Lenyűgözve, lihegő mellet hajolt előre. Kimeresztette a szemét. Azt hitte, nem jól lát.

Valami borzasztó történt.

Az öreg felnyitotta a kalitkát, és a cinke sietség nélkül, lassan kiugrált az ajtaján. Aztán felszökkent, mintha a levegőbe hajították volna, és nyílsebesen neki-röpült az erdőnek.

Pintyőke felordított:

– Mit csinál! Hogy meri...

Az öreg a hang irányába fordította a fejét. Mikor megpillantotta a hadonászó embert, kissé felrántotta a fél vállát.

Pintyőke tajtékzott a dühtől.

– A madaraim...

Az öreg mosolygott.

– Megvettem, hát az enyém volt!

Pintyőke harciasan szétvetette a lábát. Két kezét a nadrágzsebébe nyomta, és olyan mérgesen belemarkolt a tulajdon zsebébe, mintha a nadrágjánál fogva önmagát akarta volna a levegőbe emelni, és az öreg arcába dobni.

– Megvette – fuldokolta fenyegetően –, de hát mi az ördögnek vette meg?

– Hogy elérjem!

Az öreg nagy, messze tekintettel elnézett az erdők felett. Aztán lepillantott Pintyőkére, és szelíden folytatta.

– Jobb szerettem volna, ha nem tudod meg. De ha már így esett, hát igyekezzél elfelejteni, amit láttál.

A madárkereskedőt meglepte a hang, a szó. Valami megrezdült a belsejében, és mint mikor a madaraknak füttyült, félig lehunyta a szemét. Az arca végtelenül gondtelt kifejezést öltött, s a gégecsontja, mint a szivattyú, izgatottan járt fel-le a gallérja nyílásában. Egyszerre elferdült a szája, és mintha keskeny mellében összeestek volna a csontok, inge felett behorpadt az elnyűtt, rövid kis kabát. Megérezte, hogy milyen kiéhezett és szánalomkeltő a formája, és ezalatt úgy rémlett neki, mintha felfogná az öreg gondolatait.

– Igaz, hogy rosszul megy az üzlet – panaszkolta szomorúan. – Rosszul megy már régen... De ha segíteni akar rajtam, miért tette így? Miért nem adta ide inkább egyszerűen a pénzt? Hiszen annyit vesződöm. Olyan korán kelek. Az ázott fák síkosak. A köszvény is kínoz. És a sok füttyülés, tanítás semmiért. Csak hogy kinyissa a kalitkákat.

– Hogy a madaraidal mi történik, ha már egyszer elvégezted a magad munkáját, az reád nézve mindegy legyen.

– Madarakat fogni, hogy elérjessék őket... – sóhajtott az emberke megértés nélkül, fájdalmasan.

Az öreg mélyen, erősen a szeme közé nézett:

– A fontos az, hogy dolgoztál, és hitetted, hogy érdemes. Most pedig eredj haza. Ne gondoldj arra, amit láttál. Csak dolgozzál tovább. Mert mialatt dolgozol, érzed, hogy élsz, és el tudod felejteni, hogy meg fogsz halni. És ti, emberek, ezért tesztek mindent, amit tesztek...

TOVÁBBADNI A SZÉPET!

Cristina nővér sikere

„Kaptam valami szépet, amit tovább akarok adni” – mondta a szicíliai Ragusa környékéről való huszonöt-éves orsolyita Cristina nővér, aki június 5-én este az olasz RAI 2 TV tehetségkutató „The Voice” (A hang) című dalfesztivál döntőjében első helyezést ért el. Az esemény – szerzetes nővér zajos sikere egy táncdalfesztiválon – óriási érdeklődést váltott ki nemcsak az olasz, hanem a nemzetközi sajtóban is, így az alacsony termetű, mosolygós Cristina nővér egy csapásra valóságos sztár lett.

Az olasz *Credere* hetilapnak adott interjújában elmondta: valójában gyermekkori álma valósult meg, amikor énekesként színpadra léphetett. Mindig is vágyott arra, hogy énekes legyen, lelkes nézője volt az énekes-tehetségkutató műsoroknak. Sőt, jelentkezett is néhányra, ám akkoriban – félénk fiatal lányként – nem aratott sikert. Vallásos családban nőtt fel, de a bér málkózás után eltávolodott az Egyháztól. Megharagudott Istenre, amiért nem nyílt meg előtte az út, hogy sikeres énekes legyen. Csak az számított neki, hogy zenekarával felléphessen, énekelhessen.

Amikor befejezte a középiskolát, és elkezdett egyetemre járni, még mindig nyugtalanság gyötörte; érezte, hogy értelmet kell találnia az életének. Édesanyja hallotta a tévében Claudia Koll tanúságtételét. A híres színésznő megteréséről beszélt, és felhívást tett közzé: főszereplőt keres ahhoz a musicalhez, amellyel a Szent Család Orsolyita Nővérek Kongregációjának a centenáriumára készültek. Cristina elment, megkapta Rosa nővér szerepét: ez a szerep azonban újabb és újabb kérdéseket vetett fel benne a hivatásáról, önmaga odaadásáról. Úgy döntött, hogy beiratkozik az orsolyita nővérek zeneiskolájába, amelynek Claudia Koll volt az igazgatónője.

„Egy egész Etna működik benned, ki kell engedned magadból” – biztatta az énektanára. Cristina közben tele volt kétségekkel: folytassa az iskolát, vagy menjen el szerzetesnek? Négy hónapnyi vívódás után meghozta a döntést: kérte felvételét az orsolyita rendbe. 2010-ben a braziliai São Paulóba utazott, ahol annak egyik külvárosában megkezdte a noviciátusát. Utcagyerekek és kamaszok között szolgált öt novíciatársával együtt. „A zene sokat segített abban, hogy közel kerüljek hozzájuk. Újra felfedeztem, hogy az ének az Úr dicsőítésének egy módja; szüksége van rá a lelkeknek, és eszköz mások szíve felé” – mondta önmagáról. Fogadalmat tett. Jelenleg Milánóban él, a kongregáció által fenntartott egyetemi kollégiumban és egy óvodában szolgál, továbbá segédkezik a szentmiséken a milánói Nagy Szent Leó Plébánián, ahol hittanórákat tart.

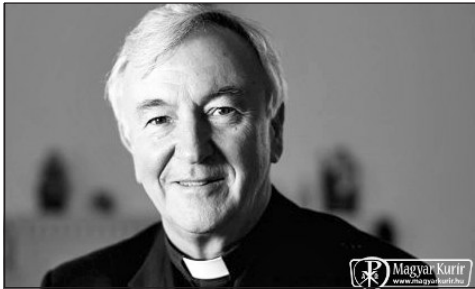
Christina nővér nagy sikere után a Vatikáni Rádióknak nyilatkozott az egykori énektanárnő. Mint mondta, a népszerűség olyan lehetőség, amely segítheti a nővért az Örömhír hirdetésében, ugyanakkor veszélyeket is hordoz magában. Claudia Koll azt kívánta Christina nővértől, hogy erősítse tovább kapcsolatát Istenrel. „Folytasd tovább az imádságot, mert ha imádkozik, akkor Avilai Szent Teréz szerint bármi történhet is, ez a kapcsolat az Úrral megmarad. Egyébként – ahogy az Evangélium mondja – a jó fát gyümölcsseiről lehet megismerni. Tehát imádkozunk érte, tarsuk meg őt imádságunkban.”

(VR)

HÍREK – ESEMÉNYEK

Békeima Londonban is

Vincent Nichols bíboros, westminsteri érsek (képünkön) meghívására Daniel Taub izraeli és Manuel S. Hassassian palesztin nagykövet együtt imádkozott a békéért Londonban. Az Egyesült Királyságban szolgáló diplomaták Simon Peresz és Mahmúd Abbász elnöknek a pápával va-

ló június 8-i közös imádságához csatlakoztak lélekben. A közös ima során a bíboros és a két nagykövet részleteket olvasott a Szentírásból héber, arab és angol nyelven, a westminsteri székesegyház kórusának egy tagja pedig elénekelt a 23. zsoltárt („Az Úr az én pásztorem...”).

Keresztre feszítettek

Az ultraradikális iszlamista Iraki és Levantei Iszlám Állam (ILIA) április 29-én megerősítette, hogy hét embert kivégezt, kettőt közülük keresztre feszítéssel az észak-szíriai Raka városában. A közlés szerint előzőleg egy motoros csoport pokolgépet hajított egy kereszteződésnél a szervezet fegyvereseire. A robbanásban egy ember súlyosan megsebesült, egy gyermek pedig életét veszítette. A szervezet fegyveresei elfogták a támadókat és a sejt többi tagját. „Ma hét személyen végrehajtottuk Allah ítéletét, kettőt közülük keresztre feszítettünk” – áll az üzenetben. Az iszlamista szervezet nem először hajtott végre keresztre feszítést.

Párbeszédre buzdít a pápa

Jean-Louis Tauran bíboros, a Vallásokkal való párbeszéd Pápai Tanácsa elnöke a Szentatya rendkívüli küldötteként érkezett az algériai Annabába, ahol egy évszázaddal ezelőtt bazilikát állítottak Szent Ágoston emlékére. A centenáriumi ünnepségeken a bíboros Ferenc pápa üzenetét is tolmácsolta, amelyben a katolikus egyházfőpárbeszédre buzdítja a keresztényeket.

Tauran bíboros hangsúlyozta: a keresztény bazilika is azt hirdeti a muzulmán országban, hogy a vallások nem jelentenek veszélyt, hanem a testvérek közötti békeség és közösség forrásai.

Kiskorúak védelmében

Május 1. és 3. között a vatikáni Szent Márta-házban tartotta első ülését a kiskorúak védelmére létrehozott pápai bizottság. A tanácskozás végén kiadott közleményükben kifejezték együttérzésüket a szexuális visszaélések gyermek és felnőtt áldozataival. Javaslatokat fogalmaztak meg, a bizottság hogyan tudna együttműködni olyan szakemberekkel, akik a gyermekek és sérülékeny felnőttek védelmével foglalkoznak különböző területeken.

A bizottság tagjai csatlakoznak minden jóakarató emberhez abban a célkitűzésükben, hogy megvédjék a gyermekeket és az érintett felnőtteket a visszaélésektől.

Szélsőséges zsidók akciója

Szélsőséges zsidók egy csoportja táncolva és énekelve elfoglalta a Cenákulum termét, ahonnan kizavarta a keresz-

tény zarándokokat, akik pünkösdi ünnepére gyűltek össze. Az izraeli rendőrség szerint a csoportot mintegy 30 ultraortodox zsidó alkotta. Köztük volt Moshe Feiglin parlamenti képviselő is, a miniszterelnök pártjának (Likud) tagja is. A Cenákulum terme, amely az utolsó vacsora és pünkösdi helyszíne volt, a Si-on-hegy közelében található épület második emeletén található. A XII. századtól kezdve a földszinten tisztelik Dávid király sírját. Az épület Izrael állam tulajdonában áll, amely nem engedélyezi egyetlen keresztény felekezet számára sem vallási szertartás bemutatását. Csupán II. János Pál és Ferenc pápa kapta meg ezt a lehetőséget.

Védelmet a vallási kisebbségeknek

Kérjük, hogy az új kormány támogassa a közös értékeket és a laicitást, hogy nagy nemzetét tegye Indiát – írja az indiai püspöki konferencia közleménye, amelyet elnöke, Basileos Cleemis bíboros írt alá. A főpásztorok gratulálnak a Nemzeti Demokratikus Szövetségnek a választásokon aratott győzelemért. A püspökök hangsúlyozzák, hogy a Katolikus Egyház támogatja a nemzetépítés folyamatát. Az új kormány felelőssége, hogy biztosítsa a kisebbségek védelmét és különös figyelmet fordítson az ország leggyengébb társadalmi osztályaira. Az 1,2 milliárd lakosú Indiában 175 millió muzulmán és 27 millió keresztény él.

A váradai püspök Amerikában

A Passaic-i (USA, New Jersey állam) Szent István-templom felszentelésének 110. évfordulója alkalmából, Vas László nagyváradi egyházmegyes plébános meghívására Böcskei László püspök május 26. és június 5. között az Amerikai Egyesült Államokban tett látogatást. Ennek legfontosabb eseménye volt a június 1-jén bemutatott jubileumi hálaadó szentmise a száztiz éves templomban, és a főpásztor találkozója a közösség tagjaival. A nagyváradi püspök felkereste a helyi főpásztort, Arthur Serratelli püspököt is.

Hidat – ne falakat!

Nekünk, keresztényeknek az az állandó feladatunk, hogy a kapcsolatok hídjait építsük – írja Ferenc pápa üzenetében, amelyet a május 28-án Regensburgban kezdődött 99. Katholikentagra (német katolikus találkozóra) küldött. Amikor a világban embereket, közösségeket elválasztó falakat húznak fel, az azért történhet, mert előtte azok már felépültek a szívekben. A történelem azt tanítja, hogy a párbeszéd nem könnyű vállalkozás. Éppen most volt száz éve, hogy az emberek lerombolták a hidakat, és megtagadták a párbeszédet: kitört az első világháború. A pápa emlékeztetett a berlini fal ledőlésének közelgő 25. évfordulójára is. Az idei Katholikentag mottója ez volt: hidakat építeni Krisztussal.

Karizmatikus találkozó Rómában

Az Egyházhoz, a papsághoz, a fiatalokhoz, a családokhoz és a fogyatékkal élőkhöz is szólott Ferenc pápa június 1-jén a Szentlélekben való megújulás elnevezésű nemzetközi karizmatikus közösségnek a római olimpiai stadionban tartott találkozásán. A mozgalom tagjai a világ félszáz országából érkeztek Rómába. A Szentatya kiemelte, hogy a mozgalom által az Egyház „nagy ajándékot kapott az Úrtól”. Isten kegyelmének terjesztőiként a Szentatya arra kérte a jelenlévőket, hogy menjenek ki az utcákra és hirdessék az evangéliumot. Ferenc pápa a találkozó végén a közösség tagjaival együtt imádkozott, majd letérdelt a tömeg előtt és azt kérte, imádkozzanak érte. □

A TALÁLKOZÁS SZOLGÁLATÁBAN

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezek valós korlátok, de mégsem indokolják a közösségi média elutasítását, hanem arra emlékeztetnek, hogy a kommunikáció végül inkább emberi, mint technológiai vívmány. Mi az tehát, ami a digitális környezetben segít emberségünk növekedésében és a kölcsönös megértésben? Például, vissza kell nyernünk egyfajta lassúságot és nyugalmat. Ehhez időre van szükség és arra, hogy csendet tudjunk teremteni magunkban a meghallgatáshoz. Türelmeseknek is kell lennünk, ha meg akarjuk érteni azt, aki más, mint mi vagyunk: a személy akkor fejezi ki teljesen önmagát, amikor nem csak tolerálják, hanem tudja, hogy valóban el is fogadják. Ha tényleg arra vágyunk, hogy meghallgassunk másokat, akkor megtanuljuk majd másképp látni a világot és értékelni az emberi ismereteket és tapasztalatokat úgy, ahogy azok megnyilvánulnak a különböző kultúrákban és hagyományokban. Jobban fogjuk tudni értékelni a kereszténység által ihletett nagy értékeket, mint például azt a nézetet, amely az embert személynek tekinti, a házasság és a család értékét, a vallási és politikai szféra megkülönböztetését, a szolidaritás és a szubszidiaritás elveit és még sorolhatnánk.

Mindezek tükrében a kommunikáció hogyan szolgálhatja a találkozás hiteles kultúráját? És nekünk, az Úr tanítványainak mit jelent az evangélium szellemében találkozni egy emberrel? Minden korlátunk és bűnünk ellenére, hogyan lehetséges valóban közel lenni egymáshoz? Ezeket a kérdéseket összefoglalva megtaláljuk azokban a szavakban, amelyekkel egyszer egy törvénytudó – azaz egy kommunikáló személy – Jézushoz fordult: „Ki az én felebarátom?” (Lk 10,29). Ez a kérdés segít megérteni a kommunikációt a felebarátra, a hozzánk közeli emberre vonatkozóan. Így fordíthatnák le: hogyan nyilvánul meg a „felebaráti közelség” a kommunikációs eszközök használatában és a digitális technológiák teremtette új közegben? Választ találunk rá az irgalmas szamaritánusról szóló példabeszédben, amely a kommunikáló személyről is szóló példabeszéd. Aki ugyanis kommunikál, az felebaráttá válik. Az irgalmas szamaritánus nemcsak hogy felebaráttá válik, hanem gondoskodik is arról az emberről, akit félholtan talál az út mentén. Jézus megfordítja a nézőpontot: nem arról van szó, hogy a másikat, mint hozzám hasonlót ismerjem fel, hanem hogy képes vagyok hozzá hasonlóvá válni. Kommunikálni tehát azt jelenti, hogy tudatára ébredünk annak, hogy emberek vagyunk, Isten gyermekei. A kommunikációnak ezt az erejét szeretem így meghatározni: „felebaráti közelség”.

Amikor a kommunikáció elsődleges célja az, hogy rávegyen a fogyasztásra vagy az emberek manipulálására, akkor olyan erőszakos támadással találjuk magunkat szemben, mint amit az útonállóktól szenvedett el az út szélén hagyott ember a példabeszédben. A levita és a pap nem lát benne felebarátot, hanem egy idegent, akitől jobb távolságot tartani...

Nem elég végigmenni a digitális „utakon”, azaz nem elég a puszta internetkapcsolat: ezt valódi találkozásnak kell kísérnie. Nem élhetünk egyedül, magunkba zárkozva. Szükségünk van arra, hogy szeressünk és minket is szeressenek. Szükségünk van gyöngédségre. Nem a kommunikációs stratégiák biztosítják a kommunikáció szépségét, jóságát és igazságát. Az emberiséggel való törődéstől a média világa sem határolhatja el magát, és a gyöngédség kifejezésére hivatott... A média semlegessége csak látszólagos: csak az válhat viszonyítási

ponttá, aki önmagát is kockáztatva kommunikál. A kommunikáló ember megbízhatósága a személyes elkötelezettségben gyökerezik. A keresztény tanúságtétel a világhálónak köszönhetően éppen ezért tud eljutni a lét periferiáira is.

Gyakran mondom újra és újra: ha választanom kellene egy viszontagságokkal küzdő, utcára kilépő Egyház és egy olyan Egyház között, amely az önmagához viszonyításában szenved, kétségtelenül az első választanám. És az utak a világ útjait jelentik, ahol az emberek élnek, és ahol ténylegesen és érzelmileg elérhetőek. Ezek között vannak a digitális utak is, ahol tömegével ott vannak az emberek, gyakran a megsebzett emberek, akik valami menekvést vagy valami reményt keresnek. Szintén a világhálónak köszönhetően a keresztény üzenet eljuthat „egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1,8). A templomok kapuinak kitarása a digitális környezetben való kitarást is jelenti, azért, hogy az emberek belépjenek oda, bármilyen körülmények között élnek is. És azért is, hogy az evangélium átlépjen a templom küszöbén, és kilépve onnan mindenkivel találkozhasson. Arra vagyunk hivatva, hogy olyan Egyházzal tegyünk tanúságot, amely mindenki ott-hona lehet. Be tudjuk mutatni egy ilyen Egyház arcát? A kommunikáció hozzájárul, hogy testet öltjön az egész Egyház missziós hivatása, és a közösségi hálók ma azok közé a helyek közé tartoznak, ahol megélhetjük ezt a hivatást, újra felfedezhetjük a hit és a Krisztussal való találkozás szépségét. A kommunikáció terén is olyan Egyházra van szükség, amelynek sikerül melegséget vinni az emberekhez, és amely lángra tudja lobbantani az emberek szívét.

A keresztény tanúságtétel nem az, hogy vallásos üzenetekkel bombázzuk az embereket, hanem az, hogy „oda akarjuk ajándékozni magunkat másoknak azáltal, hogy készségesen, türelemmel és tisztelettel rendelkezésükre állunk az igazság és az emberi létezés értelmének keresése útján felmerülő kérdéseikben és kétélyeikben”. (XVI. Benedek pápa üzenete a tömegtájékoztató 47. világnapjára, 2013.) Gondoljunk az emmauszi tanítványok történetére. Tudni kell beilleszkedni a mai emberek párbeszédébe, hogy megértsük vágyaikat, kétségeiket, reménységüket, és fel tudjuk kínálni nekik az evangéliumot, vagyis Jézus Krisztust, az emberré lett Istent, aki meghalt és feltámadt, hogy megszabadítson minket a bűntől és a haláltól. Ez a kihívás elmélyülést kíván meg, odafigyelést az életre és lelki érzékenységet. Párbeszédet folytatni azt jelenti, hogy meg vagyunk győződve arról, hogy a másinak van valami jó mondanivalója; azt jelenti, hogy teret adunk az ő szempontjának, az ő javaslatainak...

Legyen előttünk az irgalmas szamaritánus képe, aki a megvert ember sebeire olajat és bort öntött, és bekötözte. Kommunikációnk legyen illatos olaj a fájdalomra és jó bor a vidámságra. Ragyogásunk ne trükkökből vagy rendkívüli hatásokból fakadjon, hanem abból, hogy szeretettel és gyöngéden felebaráttá válunk azoknak a megsebzett embereknek, akikkel utunk során találkozunk... Fontos az Egyház figyelme és jelenléte a kommunikáció világában, hogy párbeszédet folytasson a mai emberrel, és elvezesse a Krisztussal való találkozáshoz: egy Egyház, amely elkíséri az embert életútján, mindenkivel útra tud kelni. Ebben az összefüggésben a kommunikációs eszközök és az információ forradalma nagy és szenvedélyes kihívást jelent, amely friss energiát és új képzelőerőt kíván meg azért, hogy közvetítsük Isten szépségét másoknak. □

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Miséző helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyardatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Miséző helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombaton este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Miséző helyek: Bécsújhely, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedsdorfer Hang Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Miséző helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043- 316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungameelsorgezentrum d. Diözese Linz, Herenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Miséző helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Hajtájár István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@piar.hu. Miséző helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Miséző helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. Szombaton 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info. Miséző helyek: Grenoble, Nizza.

Lotharingia: Miséző hely: Nancy.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Ur Mennybemenetele-templom (Kościoł Wniebowstapienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgimisszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinkenpfuhl 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middeldefeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; fax: 0049- 251/144 29 31. E-mail: ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passaui Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de <http://www.stuttgarti-katolikusok.de>, és Ft. Pilis György, Walfischgasse 17, 89073 Ulm, tel.: 0049-731/388 561 15, e-mail: gyorgypriest@yahoo.com

Miséző helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisingen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Kónsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 62 43, fax: 38 64 05.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelképásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Miséző helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve jan., júl., aug., szept.).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Winterer Ferenc, Röm. Katholische Ungarmission, Vizauer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Miséző helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Freiburg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümligen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68. □

VB – ÉS EMBERKERESKEDELEM

A keresztények másokkal együtt lépjenek fel az emberkereskedelem felszámolásáért. Ezzel a felhívással fordultak a „Talitha Kum” kampány elindítói a világhoz a 2014-es labdarúgó-világbajnokság alkalmából.

A kezdeményezést a szentszéki sajtóteremben mutatta be a Megszentelt Élet Nemzetközi Hálózata az emberkereskedelem ellen. „Játssz az életért, tiltakozz az emberkereskedelem ellen” – ezt a címet viseli a kampány, amelyet szerzetesek és szerzetesnők indítottak el világi hívók támogatásával elsősorban abban a tizenkét brazil városban, ahol a világbajnokság mérkőzéseit játsszák majd.

Felhívás ez az egész világhoz, hogy ne járuljanak hozzá az emberkereskedelemhez. Ferenc pápa a mai emberiség sú-

lyos sebének nevezte ezt a jelenséget. Nagyon nehéz vállalkozás ez a kezdeményezés, mert a világbajnokság hatalmas lehetőség az emberkereskedők számára. A kampány konkrét javaslatokkal áll elő, és emlékeztet, hogy ezek a nagy tömegeket vonzó rendezvények növelik az emberkereskedelem veszélyét, ahogy Dél-Afrikában is történt. Ott negyven százalékkal nőtt a világbajnokság során.

A „Talitha Kum” kezdeményezésben több mint nyolcszáz szerzetes és szerzetesnő kötelezte el magát, Braziliában közel kétszázán. Hetvenkilenc országban van jelen a szervezet. A „Játssz az életért, tiltakozz az emberkereskedelem ellen” kampányt Joao Braz de Aviz bíboros, a Szerzetesi Kongregáció prefektusa indította el.

(VR)

NÉMET KITELEPÍTÉSI EMLÉKNAP

Ägidius J. Zsifkovics eisenstadti püspök vezetésével mutattak be koncelebrált szentmisét a német kitelepítési emléknapon Mosonmagyaróváron. A városban 1996 óta minden évben május 20-án megemlékeznek a fájdalmas eseményről. 1946-ban ezen a napon indult el az utolsó vonat a város kitelepítésre ítéltetett német ajkú lakosaival, Németország felé. Német nyelvű homíliájában a püspök kifejezte reményét, hogy az a sötét idő, mint amilyen a kitelepítés volt, soha nem ismétlődik meg. Itt Magyarországon nyugati, illetve Ausztria keleti részén nagyon régóta élnek együtt különböző kultúrák és népek. Nem mindig volt békés ez az együttélés, azonban hála Istennek, a háború óta béke uralkodik. A püspök azt is hangsúlyozta, hogy a keresztényeknek a békés egymás mellett élés helyett a békés egymással élés legyen a céljuk. A szentmisét követően a templomból a Rozália-kápolnához vonult az emlékezők sokasága a Kühne koncert-fűvészenekar vezetésével. Itt a Heideröslein dalkör és a Móra iskola tanulói adtak műsort, majd megkoszorúzták a kápolna belső falán lévő kitelepítési emléktáblát.

(Győri Egyházmegye)

HIRDETÉSEK

Gosztolai hegyen (Lenti, szlovén határ), modernizált hegyi pince kedvező áron eladó. T.: 0043–676/37 12 646.

Házigondozást, ápolást, betegfelügyeletet, betegellátást vállal bentlakással, 55 éves magyar nő, 36 éves gyakorlattal, kizárólag magyar családnál, Ausztriában v. Németországban. Önélet-rajzzal, erkölcsi bizonyítvánnyal, referenciákkal rendelkezik. Elérhetőségek: tel.: 0036–70/245–0340, e-mail: nildiko1958@gmail.com

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN	
Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánságokat esetenként árazunk.	
Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!	

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelképásztori szolgálatát felelős püspökek irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelképásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266–4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

FERENCESEK AJÁNDÉKA

A Ferenc pápával és Simon Peresz izraeli államfővel közös, pünkösdszombati imádságot követően, június 9-én délelőtt Mahmúd Abbász palesztin elnök Rómában fogadta az assisi ferencesek küldöttségét, melyet elkísért a város polgármestere is.

A találkozás során átadták a palesztin elnöknek „Szent Ferenc lámpását”, mely a béke szimbóluma. Abbász elnök az ajándékot megköszönve elmondta: „Mi követjük Assisi iskoláját, a párbeszéd iskoláját. Ez a lámpás megvilágítja a béke érdekében tett lépéseimet. Remélem, ez a lámpa megvilágítja a béke útját.”

Assisi polgármestere a város díszpolgárává avatta a palesztin elnököt, és meghívta, tegyen látogatást Szent Ferenc földjén. Abbász elnök egy Betlehemet ábrázoló festménnyel viszonzotta a kapott ajándékot. □

ÉLETÜNK
Szerkesztőség és kiadóhivatal: MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de www.ungarische-mission.de
*
Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc Felelős kiadó: Merka János Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence A szerkesztőbizottság tagjai: Ramsay Győző, Vincze András
*
Redaktion und Herausgeber: UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE Oberföhringer Str. 40, D-81925 München Verantwortlicher Herausgeber: Merka János Telefon: (0049) 89/98 26 37 Telefax: (0049) 89/98 54 19 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
*
Abonnement für ein Jahr: 20 EUR 11 Exemplare nach Übersee mit Luftpost: USD 60
*
ELŐFIZETÉS:
Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot. 1 példány ára: 2 EUR Előfizetési ár egy évre: 20 EUR Tengerentúlról: USS 60 BANKSZÁMLÁNK: Ungarische Katholische Gemeinde w. ÉLETÜNK Postbank München Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03 BIC PBNKDEFF
*
Erscheint 11 mal im Jahr. Satz: ÉLETÜNK
*
Druck: AMPER DRUCK GmbH Am Fohlenhof 5. 82256 Fürstenfeldbruck
*
Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei. A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.